Dřevohostický zpravodaj

Dětský den a kácení máje v podání dřevohostických hasičů

2-2015

Kromě člověka všichni živí tvorové vědí,
že základním životním cílem
je radovat se ze života.

Samuel Butler

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Jaroslav Dopita, Jana Josieková, Petr Menšík, Miroslava Buchtová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, červenec 2015, číslo 2/2015
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	**30. 9. 2015**

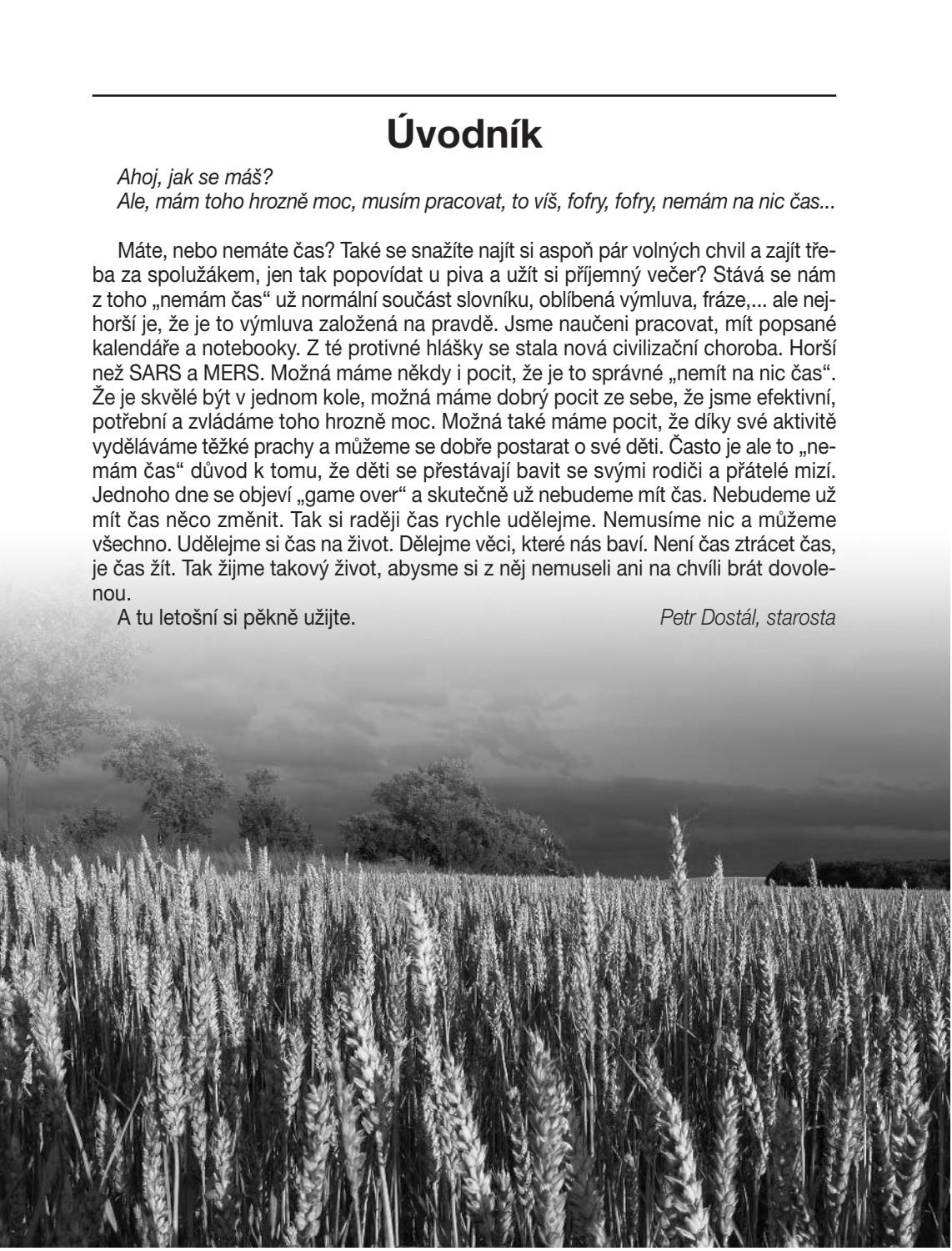
Úvodník

Ahoj, jak se máš?
Ale, mám toho hrozně moc, musím pracovat, to víš, fofry, fofry, nemám na nic čas...

Máte, nebo nemáte čas? Také se snažíte najít si aspoň pár volných chvil a zajít třeba za spolužákem, jen tak popovídat u piva a užít si příjemný večer? Stává se nám z toho „nemám čas“ už normální součást slovníku, oblíbená výmluva, fráze,... ale nejhorší je, že je to výmluva založená na pravdě. Jsme naučeni pracovat, mít popsané kalendáře a notebooky. Z té protivné hlášky se stala nová civilizační choroba. Horší než SARS a MERS. Možná máme někdy i pocit, že je to správné „nemít na nic čas“. Že je skvělé být v jednom kole, možná máme dobrý pocit ze sebe, že jsme efektivní, potřební a zvládáme toho hrozně moc. Možná také máme pocit, že díky své aktivitě vydělváme těžké prachy a můžeme se dobře postarat o své děti. Často je ale to „nemám čas“ důvod k tomu, že děti se přestávají bavit se svými rodiči a přátelé mizí. Jednoho dne se objeví „game over“ a skutečně už nebudeme mít čas. Nebudeme už mít čas něco změnit. Tak si raději čas rychle udělejme. Nemusíme nic a můžeme všechno. Udělejme si čas na život. Dělejme věci, které nás baví. Není čas ztrácet čas, je čas žít. Tak žijme takový život, abysme si z něj nemuseli ani na chvíli brát dovolenou.

A tu letošní si pěkně užijte.

Petr Dostál, starosta

Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Kontrolní výbor se sešel 4. 6. 2015.

1. Kontrola zápisů a usnesení Rady městyse Dřevohostice.
   Byla provedena kontrola u zápisů č. 7–11.
   Závěr: Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad.
2. Kontrola výběrového řízení na pozici ředitelky MŠ.
   KV byly předloženy veškeré materiály souvisejícími s procesem výběru na pozici ředitelky MŠ.
   Závěr: Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad a respektuje závěrečné stanovisko Rady městyse Dřevohostice.
3. Kontrola výběru poplatků za domovní odpad, poplatků ze psů.
   KV byl informován o počtu upomínek zaslaných domácnostem, které nezaplatily poplatky za domovní odpad do 30. 4. 2015. Obec do stanoveného data vybírá poplatky za domovní odpad. Pokud občané nezaplatí ve stanoveném termínu, je jim zaslána první upomínka, což v době kontroly bylo již provedeno. Od zaslání 1. upomínky bylo již zaplaceno ze strany 18 poplatníků. V upomínce je dlužníkům stanoveno navýšení částky na 550 Kč od 1. 7. 2015. Celý postup schválila Rada městyse Dřevohostice na svém jednání. Další postup bude následující. Do konce tohoto roku bude zaslána druhá upomínka, dále bude učiněn tzv. pokus o smír a v případě nezaplacení je obec rozhodnuta vymáhat částku prostřednictvím orgánů k tomuto zřízených.
   Závěr: Kontrolní výbor schvaluje postup jednání městyse Dřevohostice.
   Poznámka: Z důvodu pohledávek z předchozích období KV připouští podporu v postupu vymáhání částky orgány k tomuto zřízených.
4. Kontrola smluv s podnájemníky bytových a nebytových prostor v nemovitostech spadajících do majetku městyse
   KV byly předloženy smlouvy o pronájmu bytových a nebytových prostor.
   Závěr: Z důvodu obsáhlosti smluv byla tato aktivita doporučena k projednání sociálně bytové komisi.
5. Kontrola zápisů z jednání komisí
   Komise stavebně strategická – Komise se sešla 14. 5. 2015, kde předmětem jednání byl hlavně územní plán městyse.
   Komise kulturní – Komise se sešla 20. 5. 2015, kde předmětem jednání bylo mimo jiné i infocentrum na zámku, které bude otevřeno v červenci a srpnu tohoto roku.
   Závěr: Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad.
6. Různé
   Program KV byl rozšířen o informace ohledně výstavby na lokalitě „školní zahrada“. Prováděcí firma Cobbler s.r.o. pokračuje zdárně v realizaci přípravy stavebních parcel pro výstavbu rodinných domků. Tento rok budou k pozemku přivedeny inženýrské sítě a na jaře roku 2016 bude k pozemku vybudovaná cesta.

za kontrolní výbor Ing. Marie Zlámalová

Z činnosti Finančního výboru Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Dne 8. 6. 2015 se uskutečnilo další zasedání finančního výboru. Náplní byla kontrola městyse Dřevohostice. Předmětem kontroly byla:

1. Kontrola Závěrečného účtu městyse Dřevohostice za rok 2014.
   Při kontrole byl předložen Závěrečný účet městyse Dřevohostice za rok 2014.
   K datu kontroly byly vedeny pohledávky z roku 2014 v celkové výši 109 926 Kč
2. Kontrola plateb za samovýrobu dřeva a místních poplatků od 1. 1. 2015 do 8. 6. 2015
   K datu kontroly byly uhrazeny všechny platby za samovýrobu dřeva a to v celkové výši 44 298 Kč. U místních poplatků a poplatků za psa nebyl veden žádný dluh. V poplatcích za svoz TKO je veden dluh ve výši 44 589 Kč.
3. Kontrola plateb za prodej dřeva z lesa za rok 2014.
   Celkový příjem z prodeje dřeva za rok 2014 částka 3 177 353 Kč. K datu kontroly byly uhrazeny všechny vystavené faktury.
4. Kontrola rozpočtového opatření č.4/2015
   Finančnímu výboru bylo předloženo rozpočtové opatření č. 4/2015. Navýšení na straně příjmů i výdajů o částku 2 037 472 Kč. Finanční výbor nemá výhrady k předloženému materiálu.

Výsledky uvedené kontroly byly předneseny na 4. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice dne 25. 6. 2015.

zpracoval: Ing. Petr Neděla

Kaleidoskop obecních zajímavostí

Kaleidoskop – odraz skutečnosti, střípky a obrázky tvořící nesourodý celek. Už minule jsem v této rubrice popisoval obecní událostí a dnes chci volným tempem pokročit dál.

■ Silnice vedoucí do naší vesnice. Nikdy to nebyla žádná císařská cesta. Ale ať jedete autobusem nebo sami řídíte auto, při zjevení se komínu cukrovaru se vždy trochu musíte nadechnout. Víte, že jste doma. To je prý síla původnosti. Pak věž kostela, jako zdvižený ukazovák a obloukový most. Ten až jednou opraví zahraniční stavaři, to bude opravdový skvost. Tak o opravě této cesty, dnes silnice II/150 druhé třídy, nás krajský úřad informoval začátkem února. A protože v tu dobu již byl schválen obecní rozpočet, museli jsme určité uvažované akce pozdržet, anebo z našich plánů úplně vyškrtnout. Na opravě silnice je totiž obec povinna se finančně spolupodílet. A to částkou téměř jednoho milionu korun. Ostatní náklady, až do výše devíti milionů, nese hlavní investor Olomoucký kraj. Dezolátní stav silnice nám všem byl dobře znám. Nakonec i petici, upozorňující na nemožný průjezd, jsme před dvěma lety vezli na kraj... a tak radost, že sliby byly dodrženy a přání vyslyšena, zavládla veliká. Obecní rozpočet byl

Oprava silnice II/150 v úseku Dolní ulice

seškrtán, následně jsme podepsali smlouvu o společném postupu s krajem, detailně byl představen projekt a začali jsme si uvědomovat problémy, které nám realizace této akce donese. První připomínka na prvním jednání, aby oprava byla prováděna po polovinách, byla rázně smetena ze stolu. Nutnost úplné uzávěry byla obhajována hloubkou výkopových prací. Řešily se vstupy na staveniště a povolení průjezdů pro osobní automobily, hledali jsme řešení pro místní, kterých se stavba přímo dotýkala. Bylo vyvoláno veřejné jednání s občany o způsobu a postupu prací, přestože těsně před tím byl vyměněn subdodavatel celé opravy. Zájem informovat však převládl, i když následný čas ukázal, že některé věci byly řešeny jinak, než se uvažovalo. Průjezd staveništěm byl nakonec povolen linkovým autobusům, povolení dostala vozidla převážející nebezpečný náklad a povolení dostali také občané s trvalým pobytem na ulici Lesní a části ul. Dolní. Povolenek k průjezdu bylo rozdáno o třetinu víc, než stavbaři původně navrhli, ale dokázali se s tím vyrovnat a my jim moc děkujeme za vstřícnost, trpělivost a toleranci. Asi si vyslechli od řidičů hodně zvláštních důvodů, proč musí projet staveništěm. Oprava začala 4. června.

■ Oprava na ulici Bratrsko. Znepokojivě chytrý nápad. Trochu jsme se báli, že tato akce se nepovede. Ale stavbyvedoucí Eurovie nás přesvědčil, že stačí odfrezovat ze stávajícího povrchu vozovky dva centimetry, položit, grejdrem rozprostřít výfrezky od cukrovaru a dobře zválet.

Znělo to uspokojivě. Když nám byla představena cena, okamžitě jsme přijali. To vše výše popsané za 50 000 Kč. Jedna obrovská fréza od cukrovaru se přesunula na Bratrsko, za dvě hodiny dokonale narušila povrch, pár tater obalované, dobře vyspádovat od obytných domů, a na konci druhého pracovního dne bylo vše hotovo. Horko tropických dnů asfalt na povrchu scelilo a zatáhlo, místní si chválili. To nám dodalo chuť k další obdobné dopravně-stavební akci.

■ Položení nového povrchu parkovací plochy na Náměstí. Společná práce dvou firem. Sisko provádělo spodní stavbu, srovnání povrchu a pokládku silničních obrub-

níků. Tady bylo důležité dobře plochu odvodnit a napojit na stávající kanalizaci. Eurovia navezla asi stodvacet tun výfrezků. Rozprostření a válcování probíhalo zároveň s pokládkou zámkové dlažby pro biokontejner a s pokládkou dlažby pod kontejnery na běžný odpad. Dlažbu pokládali pracovníci naší skupiny, a tak vlastně se na této akci podílely tři renomované firmy… Vzniklo parkoviště. Pěkná odstavná plocha, trochu porézní, s hranami šikmými, omezujícími parkování na zeleni. Možná se bude teď v létě trochu rozpouštět, v zimě bude vybízet ke krasobruslení jako zamrzlý rybník. Nemusíme tam vstupovat vyzutí, anebo v papučích, ale nemusíme tam pořádat rallye a plochu tím ničit.

■ Skvělou zprávu mám pro tanečníky, kteří se již báli třeba jen přejít dřevěný taneční parket v zámecké zahradě. Parket je nový, je celkem luxusní, ovšem protože je betonový, je pro tanec na něm nutno využívat více vitality než kdy dříve. Snad lněné semínko tam před dechovkami pohodíme, aby se vám dobře v kruhu otáčelo. Památkáři jsou spokojeni. V zámecké zahradě musíme totiž respektovat jejich přání a pokyny.

■ I dřevěný hospodářský dvůr, který brzy z jara vyrostl na okraji předzámčí, byl postaven podle projektu schváleného památkáři. Jejich závazné stanovisko bylo pro nás vodítkem. Budovy jsou vystavěny v Tučkově stylu, s lehce rozpoznatelnými kasperlikovskými prvky. Máme zastřešený prostor pro malou obecní komunální techniku, máme kde parkovat a odkládat drobný stavební materiál. I při pohledu ze zámecké věže navazují pěkně červené sedlové střechy přístřešků na pulty Předzámčí. Jen mám dojem, že zastřešené plochy je už teď nedostatek. Že bychom potřebovali ještě více krytého prostoru, abychom přesunuli materiál, který máme v přízemí zámku.

Horko vám už asi porozbíjelo okna, přesto vám přeji pěkné léto, které potrvá nejméně až do začátku podzimu.

Petr Dostál

Parkovací plocha na Náměstí před dokončením

Nový taneční parket v zámecké zahradě

Dřevěný přístřešek v hospodářském dvoře pro komunální techniku a stavební materiál

70 let od konce války

Konec druhé světové války v Evropě před 70 lety, která si vyžádala okolo 60 milionů obětí, jsme si také připomněli ve čtvrtek 7. května pietní akcí i u nás v Dřevohosticích.

Významnost tohoto jubilea v dnešní době je pro nás naprosto neopomenutelná. Za naši existenci vděčíme milionům životů zástupců mnoha národností, kteří neustoupili hrubé síle, povstali k odporu se zbraní i beze zbraně v ruce a přemohli krajně pravicovou totalitní ideologii uplatňovanou v Německu, jíž se říkalo nacismus.

To, co se stalo v minulosti, je naší povinností předávat dál tak, aby se na tyto události nezapomnělo v budoucnosti. Přítomnost s minulostí časem splyne a budoucnost nakonec ukáže, nakolik tragické události druhé světové války byly prezentovány a zda jsme se dostatečně poučili.

JJ

Večerní prohlídka zámku

aneb **Jak dřevohostičtí během staletí odolávali válečné vřavě**

Když jsme vybírali téma letošní Večerní prohlídky našeho zámku, ani jsme si neuvědomili, že se dotkneme několika výročí. Letos jsme si připomněli 70. výročí osvobození naší republiky od fašismu a také 200 let od bitvy u Watterloo. A právě na napoleonské války jsme se letos zaměřili.

Jako vždy, chtěli jsme ukázat to, jak se dnes máme dobře, protože žijeme v míru. Bohužel i v dnešní době to není na řadě míst světa samozřejmostí.

Proč právě napoleonské války? V listopadu v roce 1805 byl totiž zřízen v dřevohostickém zámku filiální špitál k hlavnímu špitálu č. 20 v Bystřici pod Hostýnem s kapacitou 250 nemocných, po úpravách až pro 300 nemocných. Sloužil hlavně jako doléčovací zařízení, proto zde úmrtnost nebyla tak velká, ale i přesto byla hodně vysoká. Abychom správně dokreslili atmosféru, pozvali jsme napoleonské vojáky z Bystřice pod Hostýnem.

Téma jakýchkoli válek není vůbec zábavné, ba naopak je velmi vážné, proto byla příprava tentokrát náročná. Museli jsme vymyslet něco legračního a to se na téma válka

vymýšlí docela složitě. Ale s pomocí našeho ochotnického spolku se nám podařilo. Celý program jsme začali bitvou o zámek, poté se slova ujali napoleonští vojáci a seznámili asi 150 návštěvníků s organizací armády za vlády Napoleona Bonaparte, pak i se zbraněmi, které se v té době používaly, probrali i všechny povely k palbě ve francouzštině a nakonec nám vysvětlili, jaký význam měly jednotlivé uniformy.

Potom jsme se všichni přesunuli do zámecké zahrady, kde vyrostl vojenský lazaret. Snažili jsme se ukázat, jak to tehdy asi vypadalo. Žádné postele, jen sláma, žádné léky ani dezinfekce, jen bylinky – na čaje, na obklady, cibule a česnek na posílení imunity, meduňka na uklidnění, máta na zažívání. Vojenský lékař si omylem při amputaci nohy postižené sněním usekl vlastní prst a celou scénku zakončil truhlář, který si bral míru na své rakve. Vše bylo odlehčeno humornou nadsázkou, protože realita by byla rozhodně hodně děsivá.

Na závěr jsme uctili minutou ticha památku všech padlých napoleonských vojáků v našem městečku a zapálili jim svíčku na pomyslném hrobě.

Naše poděkování patří všem, kteří nám s celou akcí pomáhali, hlavně napoleonským vojákům a našim ochotníkům a hasičům.

A tak jsme opět začali průvodcovskou sezonu na dřevohostickém zámku…

Michaela Roubalíková

Venkovské
turistické informační centrum
Dřevohostice

v 1. patře dřevohostického zámku

• otevřeno je v červenci a srpnu denně 9–12.30 a 13–17 hodin
• prohlídka zámku a hasičského muzea, informace pro turisty
• tel.: 723 910 281, e-mail: icdrevohostice@seznam.cz

Noví občánci

V letošním roce městys Dřevohostice pozval rodiče i celé rodiny nových občánků z Dřevohostic i okolních obcí na slavnostní uvítání jejich dětí do života v neděli 26. dubna. V obřadní síni zámku v Dřevohosticích jsme přivítali celkem 14 dětí.

- Z Dřevohostic Terezu Oseckou, Adama Pavlištíka, Natálii Evu Janovskou, Filipa Krále, Tomáše Valčuhu, Patrika Češelku, Barboru Korubovou a Daniela Gjurova,
- z Křtomile Lukáše Krutila, Daniela Tomančíka a Magdalénu Zátorskou,
- z Nahošovic Petra Štěpánka,
- z Lipové Šimona Konečného,
- z Turovic Lucii Kučerkovou.

Ještě jednou všem rodičům blahopřejeme k narození děťátka a přejeme hodně trpělivosti, radosti a šťastných chvil při jejich výchově.

Příští vítání občánků by se mělo ukutečnit 18. října 2015.

Libuše Kroutilová

Senioři komunikují

Ve stáří bývá člověk často sám. Nemusí to být jen fyzicky, ale děti mají ještě hodně povinností a starostí a na delší popovídání už nezbývá moc času. A do mysli se vtírají nepříjemné myšlenky. Abychom se trošku zabavili, zvláště po večerech, kdy samota doléhá nejvíce, vznikl projekt Senioři komunikují při Nadačním fondu manželů Livie a Václava Klausových. Projekt je zaměřen na starší seniory, kteří se před odchodem do důchodu koncem devadesátých let neměli ještě možnost seznámit se v pracovním procesu s počítačem a internetem. Naši senioři se prostřednictvím OÚ zajímali o tento projekt již v předchozích letech, ale vyšlo to až letos na třetí pokus.

Čtyřdenní školení se uskutečnilo na zámku v sále Informačního centra od 4. 5. do 7. 5. 2015 vždy dopoledne od 8.30 hod. Školení vedl pan Eduard Gratzl, který se nám snažil vysvětlit principy fungování počítače a internetu. Kurzu se nás zúčastnilo 10 (jako vždy samé ženy) a všechny jsme se snažily odnést si ze školení co nejvíce. Součástí kurzu byla i brožurka s podrobnými a srozumitelnými návody. No, a teď už záleží jenom na nás.

Ráda bych poděkovala vedení naší obce, že nám toto školení umožnilo a navíc i v krásném prostředí s možností občerstvení.

za klub seniorů Dr. Marie Foukalová

Sportovní dopoledne v Domově Adam

Členky našeho klubu se opět zúčastnily soutěžního klání v hodu šipkami. Turnaj se uskutečnil 24. června v Domově Adam a soutěžily celkem 4 družstva – 2 družstva složená z chlapců ústavu, 1 družstvo z Domova seniorů z Loštic a naše seniorky ve složení Nucová, Jantulová a Foukalová. Zápas byl velmi urputný, někdy byl problém

trefit se i do terče, protože nás nejvíce přitahovala černá obruba terče, ze které ale, bohužel, nepadaly žádné body. Přesto jsme si vedly úspěšně a vybojovaly jsme 2. místo (1. místo vybojovali chlapci z ÚSP) a kromě krásného poháru a diplomu jsme vyhrály i dort, který jsme hned odpoledne na klubu všichni snědli – byl vynikající. Byly jsme tak dobré, že v celkovém pořadí se paní Nucová umístila na 2. místě a paní Jantulová na 4. místě, a tak si odnesly ještě i další ceny. Samozřejmě šlo ale především o to, abychom se všichni výborně pobavili a to se určitě podařilo. Kluci z domova nás vyprovázeli s úsměvem od ucha k uchu a myslím, že byli velmi spokojeni. *Dr. Marie Foukalová*

Senioři na koncertě

Tak jsme zase vyrazili na výlet. Místní hasiči byli tak hodní, půjčili nám auto a jeli jsme na koncert Simonová – Zíma do Hulína. Objednala jsem dopředu vstupenky – byli jsme mile překvapeni – sál byl plný do posledního místa a my jsme měli rezervována krásná místa v první a druhé řadě. Zážitek z koncertu se nedá slovy vyjádřit. Zkrátka krásný. Zpěváci a jejich písničky nám připomněli naše mládí a tak místy to bylo i dojemné, máme na co vzpomínat! *za klub seniorů Jana Skřičková*

Žije mezi námi

Mnoho let už znám pana **Jaroslava Novosada**, dřevohostického občana, nadšeného sportovce a cestovatele, ale jen okrajově jsem věděla, že je mnohanásobným čestným dárcem krve. Protože v tomto roce překonal magickou hranici 90 bezplatných odběrů, stojí jistě za to, abych o něm napsala pár řádků. Toto jsou jeho vzpomínky:

S dárcovstvím krve jsem začal jako voják v základní vojenské službě v Horních Počernicích a to z toho důvodu, že jako vojákům to bylo doporučováno jako vlastenecká povinnost pomáhat těm, kteří to potřebují. Odběry na vojně byly odměňovány peněžním příspěvkem a bylo to dost výhodné, protože následoval po odběru volný den, případně propustka domů. Po skončení vojenské služby jsem se o dárcovství nijak nezajímal, než se ozvala transfuzní stanice Kroměříž, která potřebovala zrovna krevní skupinu B Rh negativní, kterou mám já. Vyzvala mě, jestli bych nedaroval krev již jako čestný dárce. Poprvé to bylo v Kroměříži 28. 9. 1976 a protože jsem zjistil, že mi darování krve prospívá a nědělá žádné zdravotní problémy, začal jsem darovat každého čvrt roku, tedy asi čtyřikrát za rok. V 90. letech jsem přestoupil do transfuzní stanice Přerov. Za dobu svého dárcovství jsem obdržel řadu ocenění za bezplatné darování krve – za 5 odběrů to byla symbolická kapka krve, za 15 odběrů bronzová plaketa, za 25 odběrů stříbrná a za 45 zlatá. V roce 2013 jsem obdržel Zlatý kříž 3. třídy

za darování 80 bezplatných odběrů. Jednalo se vždy o odběr asi 500 ml krve, to znamená, že za tuto dobu jsem daroval přes 40 litrů mé drahocenné tekutiny.

V dárcovství pokračuji pořád, vždy když mi to zdravotní stav dovolí a k 1. červenci 2015 mám již 91 bezplatných odběrů krve.

Myslím si, že za tento Jardův hluboce lidský postoj, kterým nezištně přispívá k záchraně zdraví a životů svých spoluobčanů, mu patří náš upřímný obdiv.

Hana Sedlářová

Malí hasiči

Je čtvrtek, nebo snad pátek, teď přesně nevím, ale z dálky slyším burácení motoru. Sedám na kolo a vyjíždím ve směru zvuku, jenž se ozývá zhruba v půlhodinových intervalech. Přijíždím k tréninkovému prostoru za hasičskou zbrojnicí, kde slyším nějaké štěbetání, pošťuchování s chaotickým přebíháním malých dětí s přilbami, které se naklánějí na jednu, nebo na druhou stranu hlaviček. Do toho strejda Pavel svým hromovým hlasem udílí příkazy, které kupodivu tito „špunti“ plní.

Vše je připravené k dalšímu cvičnému útoku (podle mého názoru), napětí roste, Lenka rovná děti na pomyslnou startovní čáru a říká: „Připravte se, pozor, teď “, a už se ty hlavičky s přilbami třepou ve větru, každý ví, kde je jeho místo. Začíná opětovné burácení motoru. Hadice se nafukují a v dáli na terč stříká voda (chvílemi i mimo terč). Rodiče napjatě sledují své potomky při „útoku“.

Z mého pohledu neuvěřitelné, co ti malí „špunti“ dokážou. Děti předškolního a sotva školního věku spolupracují jako jeden tým.

Věřím, že za patnáct let, budou úspěšně reprezentovat sbor dobrovolných hasičů a naše městečko při různých soutěžích místního i oblastního charakteru. Cesta je ještě ovšem dlouhá a mokrá. Vyžaduje spoustu neviditelné dobrovolnické práce, podpory rodičů a v neposlední řadě vytrvalosti dětí.

Jaroslav Jančík

T. J. Sokol Dřevohostice tenisový oddíl

Vážení příznivci tenisu v Dřevohosticích, přípravné práce tenisového areálu na jaře jsou již za námi a nyní vás můžu seznámit s nejvýznamnějšími událostmi, které se odehrály na tenisových kurtech v měsících květnu a červnu.

Jsem rád, že stále neutuchá zájem o Tenisové začátky, jichž se v letošním roce zúčastnilo devět dětí, z toho šest předškolního věku. Zájemci nepochází jen z Dřevohostic, ale také z širokého okolí. Tak jako každý rok, své zkušenosti předávali dětem Marek Hejna s Lukášem Stokláskem, které letos doplnila Jana Navrátilová.

Další významnou akcí, která upoutala vaši pozornost, byl již pátý ročník turnaje ADAM CUP organizovaný tenisovým oddílem a Domovem ADAM Dřevohostice, p. o. za podpory městyse Dřevohostice.

Tento netradiční tenisový turnaj, jehož účastníci jsou uživatelé Domova ADAM nalosováni s chlapci z tenisového oddílu, jako vždy doplňují dvě družstva našich odrostlých děvčat a jedno smíšené družstvo. Všichni si užívali příjemné odpoledne sledováním vzájemných utkání, ve kterých nejde o výsledek, ale o „srdce“. Občerstvení účastníků je jako každý rok na vysoké úrovni zajišťováno Domovem ADAM. Naše pozvání neodmítly členky Klubu seniorů Dřevohostice, pro které se tato akce stala příjemným zpestřením dne.

Vítězové byli všichni, neboť to měli napsané na tričkách, ale opravdovými vítězi pátého ročníku se stali Marián Králík z Bystřice pod Hostýnem s Janou Navrátilovou, překvapení turnaje.

Jaroslav Jančík

Zleva stojící: Oldřich Zmeškal st., Oskar Emms, Ing. Marie Zlámalová, Alena Vašinová, Ing. Marcela Vařechová, Marián Králík ml., Jana Navrátilová, Milan Novák, Oldřich Zmeškal ml., Jan Sigmund, Daniel Frank, Josef Holub a Marián Králík st. s dcerou Adélkou.
Zleva vpředu: Mgr. Ondřej Jurečka, Petra Stoklásková, PaedDr. Jarmila Odložilová, Lukáš Stoklásek, Jaroslav Jančík, Petr Rink

COŽE? Tým dřevohostických běžců extrémních závodů Spartan Race znovu vyrazil do akce

Náš tým ve složení Pavel Roubalík, Pavel Čížek, Tomáš Janovský, Lukáš Stoklásek a Michael Seidl s nevšedním názvem COŽE? letos zamířil směr Litovel.

Bahno, voda, pot, svaly, bolest, asi tak by se dal hned od začátku specifikovat klasický závod série Spartanu, přesto tomu letos v Litovli kralovala voda všech možných konzistencí.

Po příjezdu v ranních hodinách na obrovskou louku, kde se štosovalo už jedno auto za druhým, jsme nelenili a vyrazili na registraci a vyzvednutí čipů potřebných ke startu. Startovali jsme hned ve druhé vlně 9:30, tak jsme zamířili k pódiu, kde už byla hromada diváků a ještě jednou tolik závodníků, kterých bylo v registracích okolo 4000. Po vystartování první elitní vlny v 9:00 nám zbývala půlhodinka do startu, takže rozběhat, protáhnout, zacukrovat se co to šlo a pomalu vyčkávat otevření brány k startovní čáře.

Tak a je to tady, vpouštějí naší vlnu 250 běžců, netrvá to dlouho a ozývá se za námi mohutné AROOO od masy lidí, v tom se rozběhne odpočet ke startu. Vybíháme oslepeni dýmovnicí, která ke každému startu neodmyslitelně patří. Za první zatáčkou na nás čeká 300 pneumatik, které bez problémů překonáváme a dereme se dopředu ke zdem ze slámy, překonáváme a jde se na rychlý běh po louce s teplotou vzduchu okolo 35 stupňů.

Po cestě překonáváme bariéry přeskoč-podlez-přeskoč a opodál je okno na proskočení, blížíme se k třímetrové bariéře a to už máme za sebou první kilometr. Po dalším běhu loukou a prvním smočením v malém potůčku se dostáváme k „monkey bar“, kde se musí po konstrukci přeručkovat na druhou stranu, díky zkušenostem z minulého závodu jsme věděli, že si musíme utřít ruky od bahna do trávy, a vrhli jsme se na to.

Hned potom nás čekala disciplína zapamatování si „kódu“, já si vylosoval BRUNO3778 s tím, že během závodu po nás ten kód budou chtít. Vrhli jsme se do další řeky, ta už byla o poznání hlubší a rozvodněná, i tak nám v hlavě šrotovalo stále jen to jméno s čísly. Dostali jsme se do lesa a to teprve začínalo být zajímavé, zpevněné cesty po chvilce zmizely a my kličkovali lesem podél fáborků, plazíc se neustále bažinou, říčkou a nekonečným bahnem. Po pěti kilometrech jsme zdolali úspěšně všechny překážky, kde si na nás pořadatelé přichystali bradla na přeručkování, tunel s ledovou vodou, traverz a jiné.

Běžíme dál a daří se nám předbíhat spoustu závodníků, kteří přepálili start, díky úzkým cestičkám to nebylo tak lehké, ale my se nebáli vzít to přes kopřivy, jen se nezastavit a vydobýt si lepší umístění. Narážíme na překážku s kolíky, je to řada 12 půlmetrových pohyblivých kolíků, přes které se závodník musí dostat. Tady jeden ze členů v půli zachybuje a poroučí se k zemi, takže první trest v podobě 30 angličáků „burpees“.

Na osmém kilometru na nás čekala dle mého jedna z nejtěžších disciplín, a to hod oštěpem na balík slámy, protože nikdy nevíte, jestli ten oštěp zůstane zapíchnutý

Tým COŽE? v cíli závodu

nebo vypadne, což se samozřejmě stalo i mě, a poroučel jsem se k zemi udělat si třicet. Vyrážíme dál na horolezeckou stěnu, která byla s dvěma zatáčkami a hned po ní test „kódu“, vysypal jsem ze sebe svýho BRUNA3778 a zbytek týmu taky bezchybně, a letíme dál.

Posledních 700 metrů si na nás připravili brodění řekou, kde běh ve vodě nad kolena byl čirým bláznovstvím, ale my blázni jsme, tak jsme běželi a podařilo se nám tím získat dalších několik skalpů.

V dáli už jsme slyšeli dunící masu lidí, hecujících se ke svému startu, a to nás nabilo energií zabrat, protože cíl byl už na dosah. Vybíháme řeku, škrábeme se po svahu nahoru a je zde šplhání na laně bez suků, z bahna a vody po prsa. Díky odpočatým rukám jsme vyšplhali jak Tarzanovy děti a pouštěli jsme se na kolečko před cílem, které bylo doslova nabité překážkami s umělými příkopy s vodou a bahnem. Nechybělo potápění pod bariérou, šplh po šikmé stěně a to vše z bahna a vody. Dostali jsme se k jednodušší disciplíně a to vytáhnout pytel na laně přes kladku, splňujeme všichni na jedničku, a vrháme se na finální 30 metrů dlouhé plazení pod ostnatým drátem, jako by toho za celý závod nebylo málo, i s bahnem a vodou.

Ten blažený pocit, kdy jste vyčerpaní, kompletně od bahna, včetně úst a očí a „vidíte“ závěrečné přeskočení ohnivé hráze, je k nepopsání, skok přes oheň musí být samozřejmě se vší parádou, proto všichni v řadě skáčeme do kotoulu, jak nás to paní Jakubálová učila, a vrháme se protnout cílovou pásku, kde nás čekají slečny s medailemi.

Jako tým COŽE? jsme si vedli skvěle, dokazuje to výsledek 40. místo s časem 01:08:06 z 315 týmů, co doběhly. *AROOO*

Michael Seidl

PhDr. Lubomír Smiřický – dřevohostický patriot a „Hlásí se Olomouc“

Lubomír Smiřický

Ve dnech 18. 12. 2014 – 15. 2. 2015 se ve Vlastivědném muzeu v Olomouci uskutečnila velmi zajímavá výstava „Hlásí se Olomouc“. Byla uspořádána při příležitosti výročí 65 let od založení olomouckého rozhlasového studia a 20 let od obnoveného vysílání Českého rozhlasu Olomouc. Za velkého zájmu veřejnosti seznamovala návštěvníky s historií i současností Českého rozhlasu Olomouc a stala jedinečnou příležitostí, jak přiblížit posluchačům i jejich známým dění v olomouckém rozhlasu, který denně přináší posluchačům nejen čerstvé informace o životě celé střední Moravy, ale i o dění v celé naší republice i ve světě. Přináší jim však i pěknou hudbu, zábavné pořady i zajímavé poučení.

V medailonech na výstavních panelech i na stránkách katalogu výstavy bylo uvedeno, že k významným osobnostem, jejichž život byl v minulosti úzce spjat s Českým rozhlasem Olomouc a které se nesmazatelně se zapsaly do jeho historie, patří díky obětavé práci, která hýřila skvělými a zajímavými nápady, dřevohostický patriot PhDr. Lubomír Smiřický.

PhDr. Lubomír Smiřický se narodil 12. října 1933 v Rychlově. Jeho maminka Marie byla pozvána svou drahou tchyní, kterou měla upřímně ráda, paní Celestýnou Einšpíglovou, aby porodila u ní doma v Rychlově. Paní Celestýna Einšpíglová byla vyhlášená diplomovaná porodní bába, která pomáhala na svět mnoha dětem nejen v Rychlově, ale i ve velké oblasti Bystřicka. Žila skromně se svým manželem Františkem v malém domečku č. p. 53 u hlavní silnice, nedaleko mostu přes Bystřičku směrem k Přerovu po levém toku říčky (stavení je nyní již zbouráno, na tomto místě byly postaveny garáže). František Einšpígl byl venkovským krejčím a protože byl válečným invalidou z 1. světové války, obdržel trafiku. Od časných ranních hodin otevřená dvojitá dvířka staříčkovy rychlovské trafiky zvala k nákupu tabákových výrobků, ale i novin a časopisů. Za fašistické okupace se stala Einšpíglova trafika konspirativním místem pro předávání zpráv odbojovým organizacím.

Malý Luboš ke staříčkům do Rychlova jezdil velice rád, později i se svými bratry, často na velké svátky a na prázdniny. Prožil zde krásné chvíle dětských her a dobrodružství s rychlovskými kamarády i nezapomenutelné koupání v říčce Bystřičce, kam jenom seběhl ze dvorku po kamenných schůdkách.

Luba však prožil své dětství i mládí se svými bratry Leopoldem (1937) a Zdeňkem (1946) v Dřevohosticích, kde působil jejich otec Leopold Einšpígl-Smiřický jako dlouholetý učitel a později i jako ředitel školy. V Dřevohosticích navštěvoval obecnou školu i měšťanku a odsud přešel na přerovské gymnázium.

V našem městečku jako správný kluk s kamarády prožil mnoho dobrodružství, klukovských her a uzavřel přátelství, která přetrvala po celý život. Už jako mladík se za-

Soubor mladých v Dřevohosticích v roce 1952. Stojící zleva: Lubomír Smiřický (vedoucí), Jaroslav Střelec, Věra Navrátilová (Kovářová), Jiřina Pokorná (Slobodová) , Libuše Nucová (Filípská) , Miluše Kopečná (Dočkalová), Jiřina Dočkalíková (Pešáková). Kytaristé zleva: Rostislav Pešák a Jaroslav Pánek (Sloboda). Další osoby v pozadí nelze identifikovat.

pojil do kulturního života v obci, hrál pro děti loutkové divadlo. Později, kolem roku 1950 se v jarním a letním čase Luba spolu se svými bývalými spolužáky a přáteli spontánně scházel za sokolovnou a na trávníku za Valama, kde při kytaře hráli, zpívali a vymýšleli různé komické výjevy. Postupně se z těchto mladých nadšenců utvořila správná parta. Tvořili ji Marie Nucová (provdaná Roubalíková), Libuše Nucová (provdaná Filípková,) Jiřina Dočkalíková (provdaná Pešáková), Marie Svršková (provdaná Veselá), Věra Navrátilová (provdaná Kovářová), Jiřina Pokorná (provdaná Slobodová), Miluše Kopečná (provdaná Dočkalová), Františka Tkadlečková, Ludmila Hlavinová (provdaná Seidlová), Jarmila Netopilová (provdaná Dostálová), František Seidl, František Dostál, Josef Lukáš, Jaroslav Střelec a skvělí hudebníci – kytaristé Rostislav Pešák a Jaroslav Pánek. Později se přidal další skvělý muzikant harmonikář Laďa Růžička a mnozí další. Luboš se ujal nácviku a z party nadšených mladých lidí se postupně utvořil kvalitní mládežnický recitační a pěvecký soubor. Vystupovali při příležitostech významných výročí v Dřevohosticích i v okolních obcích a nacvičili několik pásem z her Voskovce a Wericha – „Rub a líc“, „Těžká Barbora“, „Pudr a benzín“ z repertoáru pražského Osvobozeného divadla. Svými představeními mnohokrát vyprodali místní sokolovnu i orlovnu (nynější kino). Zkoušeli při kytarách a při klavíru v orlovně. Na klavír hrával Luboš. Někdy též dolaďovali zpěv u klavíru u Smiřických v obývacím pokoji. Připravovali mnoho estrádních programů a se svými „skeči“ úspěšně účinkovali i na silvestra v místní sokolovně. Jednou dokonce uspořádali velmi úspěšnou

červencovou noc, na níž hrál jimi pozvaný už tehdy známý Orchestr Gustava Broma. Po několika letech se z hudebníků souboru a dalších nových muzikantů utvořila známá dřevohostická taneční hudba „ABC – 7“.

Po úspěšném studiu na Gymnáziu v Přerově (1945–1952) Luboš pokračoval ve studiu oboru španělština – francouzština na Filosofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Během studií na vysoké škole spolu se svými přáteli založil „Soubor písní a tanců Latinské Ameriky“, který vystupoval na mnoha místech naší vlasti, v sousední Německé demokratické republice a rozdával radost i našim občanům na koncertu v dřevohostické sokolovně.

Po studiích Luboš působil několik let jako zahraniční korenspondent v n. p. Agrostroj Prostějov a později i jako ředitel Domu kultury v Prostějově. Zde měl velký podíl na založení známého celostátního soutěžního festivalu poezie „Wolkrův Prostějov“.

O pár let později nastoupil jako redaktor krajského vysílání Československého rozhlasu v Olomouci, kde převzal redakci pořadů „Zajímavosti olomouckého kraje“. Věnoval se tedy regionální publicistice – zpracovával poutavé črty a fejetony, natáčel velmi zajímavé reportáže, povídky i drobnější literární pásma.

V šedesátých letech byl pozván na katedru románských jazyků olomoucké univerzity, aby vyučoval obor španělský jazyk a literatura. Jako hispanista strávil několik let na stážích v Havaně na Kubě a později v Santiagu de Chile. Vrátil se koncem roku 1967, tedy v předvečer úžasné atmosféry národního vzepětí „Pražského jara“ v roce 1968. Po nešťastné okupaci naši vlasti vojsky Varšavské smlouvy v noci 21. srpna 1968 byl svými kolegy z olomouckého rozhlasu povolán, aby jim v tomto kritickém období pomohl s hlášením. Rád jim vyhověl a pomáhal, kde mohl. Olomoucký rozhlas unikal před pronásledováním a i díky Lubovi nepřetržitě vysílal až do 28. srpna 1968.

V následujícím období na jaře roku 1969 ještě obhájil doktorát na pražské Univerzitě Karlově. Nastoupila však tvrdá normalizace a na olomoucké universitě mu bylo naznačeno, že by si měl shánět „lopatu a krumpáč“, protože zde neměl šanci zůstat. Bylo mu vyhrožováno i postižením manželky Květy (Aťky), učitelky. Proto po zralé, ale těžké úvaze přijel na poslední návštěvu k rodičům do Dřevohostic. Rozloučil se svými rodiči i s bratry a počátkem měsíce srpna 1969 odejel s manželkou Květou a s dětmi Lubomírem (10 let) a Jaroslavou (12 let) na dovolenou do Rumunska. V jugoslávském Bělehradě pak požádal o politický azyl ve Švýcarsku.

Překonal zde počáteční velmi těžké období, ale po roce se stal vědeckým pracovníkem při Universitě v Basileji. Zde získal místo v redakci prestižního „Francouzsko-německého etymologického slovníku“, jež byl tehdy distribuován do celého světa. Pracovní tým vedl světově uznávaný univesitní profesor Dr. Walter von Wartburg. Luboš svou usilovnou odbornou prací prokázal své kvality. Po roce profesor Wartburg Dr. Lubomíra Smiřického pověřil místo sebe vedením vědeckého týmu. Po deseti letech byl však projekt z finančních důvodů zastaven. Luboš pak získal stálé místo učitele na prestižní obchodní akademii Basilej-venkov, kde s velkým zaujetím rád vyučoval francouzštinu a španělštinu. Byl vysílán na jazykové kursy a stáže do Francie i na odborné kursy na sorbonské universitě. Na škole pak vedl velmi oblíbený studentský kroužek mladých dokumentaristů – filmařů.

Po roce 1989 se téměř každoročně vracel do své vlasti, aby navštívil svou rodinu v Dřevohosticích, kamarády z dětství a mládí i své přátele z olomoucké university. Zde mu na katedře románských jazyků, kde jej s nadšením přivítali, opět nabízeli místo, které však nemohl přijmout, protože natrvalo „zakotvil" ve Švýcarsku. V červnu 2010 byl též velmi pěkně přijat při přátelském posezení se starostou města Bystřice pod Hostýnem Mgr. Zdeňkem Pánkem, jeho zástupcem Mgr. Pavlem Malénkem i redaktorkou bystřického zpravodaje Mgr. Ilonou Musichinovou, která o setkání napsala velmi pěkný článek. Na toto velmi milé, opravdu srdečné setkání na bystřické radnici velmi často vzpomíná. Naposled navštívil svou vlast, přátele v Olomouci a svou rodinu v rodných Dřevohosticích v červnu 2014.

Lubomír Smiřický

V roce 1999 vydal pro úzký okruh svých nejbližších knihu o historii rodu Smiřických – „Einšpiglíček" aneb „Zrcátko k diskrétnímu nahlédnutí do rodiny S. a příbuzenstva". V roce 2004 vydalo olomoucké nakladatelství Votobia jeho další knihu – částečně autobiografický román „O mléku a strdí", který zachycuje komplikované osudy, pocity i návraty a reminiscence emigrantů, někdejších kamarádů. Kniha byla u nás kritikou velmi pěkně přijata a vyšla navíc v roce 2009 v autorově překladu v němčině. Kromě toho je Luba autorem řady rozsáhlejších povídek.

Český rozhlas Olomouc o Lubomíru Smiřickém natočil v r. 2005 velmi pěknou dokumentární koláž s úryvky z jeho románu „O mléku a strdí". V roce 2011 vzniklo v olomouckém studiu pásmo jeho vzpomínek na jeho působení v olomouckém rozhlasu. Bylo uvedeno pod názvem „Vysílá studio Olomouc" na vlnách Českého rozhlasu Olomouc a později, na Nový rok 1. ledna. 2014 v celostátním vysílání.

Rychlovský rodák, avšak dlouholetý občan našeho městečka a patriot Dřevohostic PhDr. Lubomír Smiřický se dobře uplatnil v cizině. Avšak stále miluje svůj rodný podhostýnský kraj. Rád se vrací do malebných zákoutí našeho městečka, kde v dětství i v mládí prožil mnoho nezapomenutelných chvil klukovských dobrodružství, prvních lásek a krásných přátelství, která přetrvala až do současné doby a na něž nelze zapomenout.

Mgr. Zdeněk Smiřický

Za pomoc při identifikaci členů souboru děkuji pamětníkům a zvláště pak paní Libuši Filípkové (Nucové) ze Zlína, která kromě toho vyhledala a zapůjčila dokumentární fotografie.

Historie ulice Novosady

V gruntovní knize pro Novosady pořízené v roce 1712 je seznam 37 domů (gruntů). Domy nebyly číslovány, jsou popsány podle jmen majitelů, když byl dům prodán, název se neměnil. Po nařízení císařovny Marie Terezie v roce 1771 byly všechny domy popsány (proto číslo popisné). Dřevohostice měly tenkrát 119 domů a samostatně očíslované Novosady 37 domů. Počet domů zůstal na Novosadech stejný přesně 200 let, až do roku 1912, kdy byla postavena „Zimní hospodářská škola“, nyní „Výchovný ústav“. Od roku 1912 byly 3 domy nově postaveny (248, 308, 314), 4 vznikly rozdělením (210, 229, 243 a 254) a jeden byl nedávno zbořen (159). U dvou po přestavbě byla přidělena čísla nová (359 a 477). Na Novosadech je nyní 43 domů, nepočítám č. 118, č. 199 a č. 209, které patří historicky k Náměstí.

V matrice pro Novosady (psaná latinsky) je zapsáno za 13 let (1771–1783) 101 dětí od 55 otců v 33 domech (ve 4 se touto dobou nikdo nenarodil). Je tam také uvedeno povolání otce: 19x tkadlec, 14x švec, 5x kožešník, 2x kovář, 2x mlynář, 2x podruh, dále po jednom bednář, hrnčíř, rolník, řezník, sedlák, zahradník, u dvou otců není povolání uvedeno.

František Kužel

Novosady v roce 1921 archiv Mgr. Jiřího Jakubála

Novosady – majitelé domů

číslo domu	majitelé 1701	jméno gruntu první zápis 1710–1722	majitelé domů v roce 1830	majitelé v roce 2015
158		Grunt Nikodéma Taborského	Zlámal Anton	Zlámal
159		Grunt Karla Okáčka	Šídlo Florian	zbořeno
160		Grunt vdovy Srovnalky	Zástěra Jakob	Drápal

Zimní hospodářská škola v roce 1921 archiv Mgr. Jiřího Jakubála

číslo domu	majitelé 1701	jméno gruntu první zápis 1710–1722	majitelé domů v roce 1830	majitelé v roce 2015
161	Jíra Žentek	Grunt France Žentka	Rumplík	Khürovi
162	Tobiáš Hachla	Grunt Tobiaše Hachly	Hachla Franc	Večeřa
163	Martin Vávra	Grunt Augustina Vávry	Srovnal Johan	Dvořáčkovi
164		Grunt Josefa Baláše	Tvarůžek Anton	Matějíček
165	Marianna Pyšná	Grunt Václava Pyšnýho	Tvarůžek Franz	Cigánkovi
166		Grunt Šebastiana Molitora	Molitor Karl	Grňovi
167		Grunt Jana Střelce	Sládeček Franz	Rosulková
168		Grunt France Jedličky	Tomanik Josef	Frydrychovi
169	Bartoň Tvarůžek	Grunt Václava Tvarůžka	Střelec Frantz	Luljaková
170		Grunt Melichara Winklera	Halma Josef	Možný
171		Grunt France Polcara	Veselý	Matějíček
172	Jíra Fíček	Grunt Václava Ficka	Střelec Ferdinand	Kuželovi
173	Pavel Svoboda	Grunt Tomáše Dvorníka	Střelec Josef	Lichnovská
174	Andrýs Schneider	Grunt Josefa France	Karbinsky Josef	Zmeškalovi
175	Václav Hachla	Grunt Jana Hachly	Blažek Thekla	Pořízkovi
176	Vojtek Bulík	Grunt Jana Valenty	Březina Ignac	Pořízkovi

Novosady kolem roku 1928 archiv Mgr. Jiřího Jakubála

číslo domu	majitelé 1701	jméno gruntu první zápis 1710–1722	majitelé domů v roce 1830	majitelé v roce 2015
177	Jiří Válek	Grunt Jana Kaděry	Střelec Josef	Hyánkovi
178	Jan Tvarůžek	Grunt France Mandayera	Kresl Johan	Bahounek
179	Jan Kapavík	Grunt Václava Jurky	Jurka Benedikt	Caletková
180	Jakub Jirků	Grunt Jana Ondrušky	Vinkler Florian	Vavrysová
181	Jan Tělep	Grunt Hanse Schreyera	Zamikal Josef	Seidl
182	Tomáš Říha	Grunt Josefa Říhy	Vinkler Josef	Ejem
183	Běta Petrách	Grunt Pavla Sládečka	Novák Baltazar	Kužel Josef
184	Jan Pavlovský	Grunt Martina Zdražila	Stoklásková Ver.	Kojecký
185	Jan Michna	Grunt France Chmelaře	Vrbík Franz	Večeřovi
186	Martin Tvarůžek	Grunt Martina Tvarůžka	Halma Franz	Večeřovi
187	Václav Baláš	Grunt Jíry Baláše	Říhošek Jakub	Daďovi
188	Mariana Halm	Grunt Václava Halmy	Eliašek Johan	Vašinovi
189	Frantz Petr	Grunt Jana Kryštofíka	Sládeček Valentin	SISKO
190	Jan Tomek	Grunt France Kaděry	Srovnal Franz	č. 477 Sohlich
191	Jan Kratochvíl	Grunt Jana Růžičky	Srovnalik Josef	č. 359 Jakubál
192	Pavel Poslušný	Grunt Jana Stoklásky	Srovnalík Ignác	Fuksovi
193	Pavel Polcer	Grunt Jana Polcara	Koričánek Franc	Hadwigerová
194	Petr Hrdlička	Grunt Jana Malíka	Malík Josef	Ejem Karel

Konec školního roku v mateřské škole

Duben jsme zahájili velikonočními prázdninami, ale provoz MŠ byl zachován.

- 14. 4. 2015 proběhl zápis nových dětí do MŠ. Zapsat se přišlo 19 dětí z Dřevohostic a okolí, 6 dětí je mladších 3 let.
- 2. 4. 2015 bylo v MŠ maňáskové divadlo. Do konce školního roku zhlédly děti ještě dvě další divadelní představení s maňásky nebo loutkami.
- 30. 4. 2015 se uskutečnil Čarodějný den. Čarodějů a čarodějnic byla plná školka.
- 12. a 13. 5. 2015 proběhla oslava Dne matek v jednotlivých třídách mateřské školy. Děti maminkám předvedly, co se naučily a pak s jejich pomocí vytvářely malé dárečky.
- 18. 5. 2015 potěšily děti svým vystoupením babičky a dědečky v Domově seniorů v Radkově Lhotě.
- 2. 6. 2015 jsme byli na výletě v Kroměříži. V prostorách zámku pro nás zahráli pohádku O čarodějnici Xsíxsáře.
- 17. 6. 2015 vyrazili předškoláci v maskách na své Poslední zvonění.
- 25. 6. 2015 se konalo rozloučení s předškoláky formou zahradní slavnosti. Předškoláků bylo letos 29. V tašce si odnášeli šerpy, kšiltovky, psací potřeby a knihu od pana starosty. Školka se postarala o občerstvení: pití, koláčky od Grňů, špekáčky a pečivo. K občerstvení se děti dostaly až po absolvování vzdělanostně sportovní olympiády a pasování na školáky.

Vedení mateřské školy děkuje za sponzorské dary na rozloučení s předškoláky paní Stiskálkové Editě a Nelešovské Janě.

ředitelka Jitka Sedlářová

↑ Vystoupení na Lhotsku
← Výlet do Kroměříže
↓ Poslední zvonění

Rozloučení se školkou

Dovoluji si rozloučit se na stránkách zpravodaje se svými kolegyněmi, dětmi a celou mateřskou školou. Působila jsem v ní 26 let a jsem prozatím druhá (po Aleně Pořízkové) nejdéle sloužící učitelka v dřevohostické mateřské škole. O tom všem se však už psalo v publikaci, která vyšla loni na podzim k 50. výročí otevření MŠ.

Odcházím do důchodu. Přesto, že se těším, vím, že se mi v září začne stýskat po dětech, spolupracovnicích, pracovním shonu atd.

Při rozloučení s letošními předškoláky jsem děti přirovnala k horolezcům (někde jsem to někdy četla a velice se mi to líbilo). Z rodičovského náručí přešly do prostředí mateřské školy a tím zdolaly první vrchol. Při docházce do MŠ stoupaly výš a výš. Někdy se za-

stavily, odpočinuly si, nebo se i kousek vrátily – vydaly se na dlouhou cestu poznání a učení. Ve školce jsme ten kopec zdolávali spolu. Snažila jsem se být jim správným průvodcem, všímat si potřeb dětí, udržovat je v bezpečí a vždy jim podat pomocnou ruku na cestě za poznáním. Teď jsme spolu dorazili na vrchol další hory a tak se rozloučíme. Děti čekají noví průvodci na cestě k dalším vrcholům. Jsou připravené posunout se dál a výš. Otvírá se před nimi nová cesta a tak jim přeji, ať šťastně pokračují dál.

I pro mě začíná nová cesta. Zatím co oni budou dobývat další vrcholy, já už na svůj nejvyšší profesní vrchol dosáhla a také se loučím. Doufám, že má cesta nebude strmá, nepůjde to se mnou jenom z kopce, ale pěkně po rovince, pomalu, ať si nějaký ten rok na zaslouženém odpočinku ještě ve zdraví prožiju.

Chtěla bych poděkovat dětem a jejich rodičům za pěkné rozloučení, květiny a dárečky a také představitelům městyse za ocenění mé práce. Rozloučení na pracovišti bylo velice dojemné. Vzpomínky zůstanou, ty nikam neuplynou, se zpívá v písničce Když jsem chodil do školky. Tu si teď budu často notovat.

Chtěla bych popřát novému vedení mateřské školy paní ředitelce Iloně Zapletálkové, stávajícím učitelkám a provozním zaměstnancům hodně trpělivosti, radosti z práce s dětmi, spokojenosti a úspěchů v profesním i soukromém životě.

Jitka Sedlářová

„… hodně štěstí… a bylo mi ctí….“

Ilona Zapletálková

jsou slova, se kterými jsem se rozloučila s Mateřskou školkou v Líšné dne 31. července 2015 po téměř desetiletém působení ve funkci ředitelky.

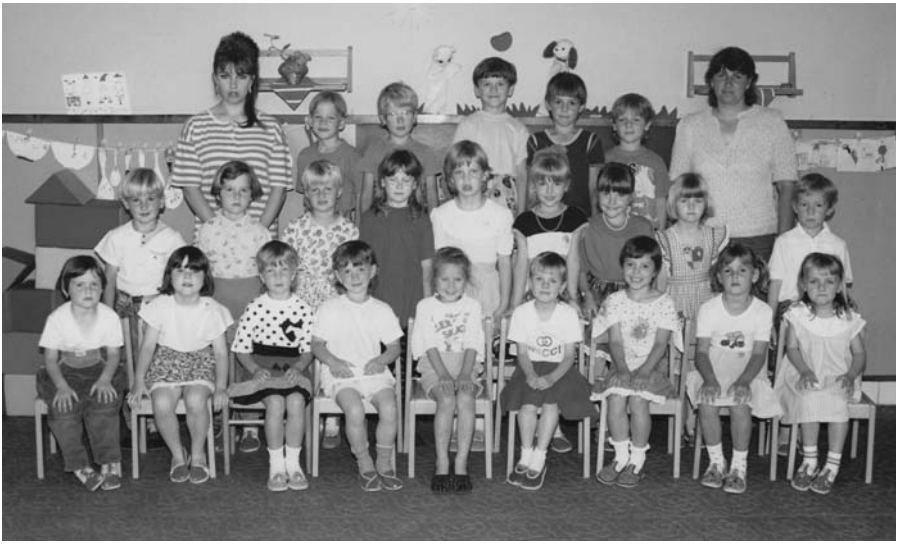
Od 1. srpna 2015 nastupuji do Mateřské školky v Dřevohosticích.

Co školku čeká? Proběhnou změny? Ano, určitě ano! S každým novým vedením přichází změny, jednou více, jindy méně potřebné, ale téměř vždy nastanou. V mém případě to nebude jiné. Školka po některých inovacích přímo volá. Investovat bude nutno do výměny oken a dveří, zateplení budovy, oplocení, některých stavebních úprav, zabezpečení budovy a celého areálu MŠ, které postupně budeme projednávat a realizovat se zřizovatelem.

Nesmím opomenout nové projekty vzdělávacího procesu, nové přístupy ve vzdělávání. Stávající aktivity téměř všechny zůstanou, některé mohou zaznamenat změnu a také přidáme nové, např. folklorní tradice. Tradice Záhoří i jiných oblastí, odkazy našich předků, které jsou mimořádně důležité, zejména pro novou generaci.

Zásadní změnou bude jméno školky, které již projednala Rada městyse Dřevohostice.

Pokud v dalším úředním procesu nový název schválí, bude se zapisovat do paměti dětí a rodičů MŠ Pramínek Dřevohostice. Grafická podoba Pramínku by se měla postupně dostat i na budovu školky. Proč Pramínek? Je to začátek, čistý, jiskřivý, jako

Mateřská školka v Dřevohosticích, školní rok 1992–1993, Ilona Zapletálková první zleva

očka malých dětí, pro které je školka stvořena. Jako děti, které se začínají seznamovat se světem, tak i naše školka bude mít nový začátek…

Možná někteří pamatují, že jsem ve školce v Dřevohosticích také začínala… Nejprve jako žákyně ZŠ Dřevohostice, poté jako studentka pedagogické školy na povinné praxi v MŠ a 1. června 1990 jsem získala pracovní pozici učitelky MŠ pod vedením paní ředitelky Havlíkové (nyní Velické) na dobu téměř 6 let. Poté jsem odešla na mateřskou dovolenou. Mé místo bylo však zrušeno s ubývajícím počtem dětí ve školce. Po MD jsem učila děti v mnohých školkách – v soukromé pana Žaluda, v Žeravicích, která byla zrušena, v Horním Újezdě. V této době jsem přijala nabídku ZŠ Kopaniny, Přerov, kde jsem 5 let vyučovala žáky 2. stupně výtvarnou, hudební a tělesnou výchovu. Krátce jsem také tyto předměty vyučovala na ZŠ Trávník v Přerově, odkud jsem odešla do MŠ Líšná na post ředitelky.

Profesní život jsem zahájila ve školce v Dřevohosticích a nyní se sem navracím po 20 letech se slovy na rtech:

„… hodně štěstí… a bude mi ctí….“ *Ilona Zapletálková, ředitelka MŠ*

Ze základní školy

S úsměvem na líci překračujem’ hranici

S pátečním odpolednem obvykle ustává ve školách všechen ruch, ovšem letos 15. května začala naše škola teprve žít. A nebylo to poprvé! Mezi halasícími dětmi tuzemskými i polskými jsme potkali i neúnavné organizátory dlouhodobého projektu Překračujeme hranice – paní Evu Kubíčkovou, sta-

rostku Křtomile, a jejího radkovského kolegu, pana Marka Foukala, kterého jsme neváhali vyzpovídat.

Projekt Překračujeme hranice začal na podzim roku 2008. Tehdy se vzájemně „oťukávali" zástupci regionálních podniků a zároveň se také prezentovaly místní výrobky. Později se do výměny zkušeností a osobního poznávání pustily třeba místní folklórní spolky nebo hasiči. Vy jste stáli u samotných začátků česko-polského partnerství, které se soustředilo na reciproční poznávání prostřednictvím sportovních a vzdělávacích akcí nejmladší generace. Jak se tyto vzájemné kontakty rozvíjely?

Počátky spolupráce se datují přijetím prvních návštěv z Polska v naší obci v rámci poznávání regionů během roku 2009 a 2010, které byly cíleny zejména na děti a jejich společné aktivity.

Dlouhá řada setkání začala několikaetapovým projektem **Vesele se vzděláváme**, jehož cílem bylo přátelské sportovní soupeření a hravé poznávání nejstarší historie v polském „Jurském parku". Velmi zajímavou akcí byla fotodílna **Zachyť čas**, kurs digitální fotografie v Polsku, který vedl profesionální fotograf Mirosław Dedyk. Děti se seznámily s kompozicí snímku i s prací se světlem, naučily se využívat základní i pokročilejší funkce digitálního fotoaparátu, poprvé mohly své fotografie prezentovat na výstavě a navíc si odnesly spoustu znalostí a inspirací do svých fotografických začátků.

Projekt **Cesta přátelství** na jaře loňského roku svedl dohromady čtyřicítku polských a našich dětí k společnému zápolení v jízdě na koloběžkách i k uměleckému

projevu. Kolekci jejich grafických prací inspirovaných nejznámějšími památkami obou spřátelených regionů jsme vydali jako samostatný sborník.

Podzimní projekt **Technika v praxi** představil nejen technické zajímavosti a památky Olomouckého kraje, ale podnítil také vzájemnou spolupráci při praktické výrobě. Děti zhotovily a vyzkoušely třeba jednoduchý galvanometr nebo funkční model stoupy, jak ji poznaly v losinských papírnách, a to už vyžaduje nejen zručnost, ale i nutnost se vzájemně dorozumět.

Letošní třídenní akce **Cestuj – poznávej – tvoř** se zaměřila na rukodělnou výrobu. Ze dřeva vyřezané a polychromované siluety zvířat už tvoří základ školní zoologické zahrady a textilními barvami zdobená trička neboli malowane koszulky připomenou všem účastníkům společně strávené chvíle. Náměty jsme opět čerpali ze zážitků na výletě a tradiční společný fotbálek také nemohl chybět.

Zapojení nejmladší generace znamenalo i to, že do organizace společných aktivit přistoupily další obce, a tak se při bohatém poznávacím i rekreačním programu setkávají dřevohostické a radkovské děti nejen s dětmi gminy Rudniki, ale i s vrstevníky z Křtomile, Nahošovic nebo třeba Vlkoše. Na které z těchto společných aktivit máte nejzajímavější vzpomínky?

Hodně napětí přinesly okamžiky, kdy si naplánujete některé aktivity a pak jen doufáte, že je účastníci zvládnou. Rád na chvíle řešení úkolů a hodiny prosezené nad papíry a přípravami programů vzpomínám. Možná právě proto, že jsme až do posledního okamžiku napjatí, jak to celé dopadne. Velmi zajímavé a inspirativní byly poznávací zájezdy.

Naplánovat společná setkání je práce velmi náročná. Musíte zajistit pro mládež aktivity, které je budou zajímat, při nichž spolu začnou komunikovat děti, jež alespoň zpočátku rozděluje jazyková bariéra. A sama jsem poznala, že si nekladete nízké cíle. Do akcí pro projekt se nadšeně pouštíte bez nároku na finanční odměnu, obětavě pomáhají celé vaše rodiny, dny a hodiny z vašeho vzácného volného času asi nikdo nespočítá. Co je tedy vaší odměnou?

To je nesnadné odpovědět… Možná pocit, že se podaří v dnešní době maximálních požadavků a celkové uspěchanosti a nervozity vytvořit i něco navíc, možná i to, že se vždy podaří z projektu získat nové zkušenosti, kontakty a vazby. Tím také propagujete svou obec, činíte ji při malé velikosti známější a viditelnější…

Za těch několik let spolupráce se spřátelili i mnozí z organizátorů. Bývalí dětští účastníci dospěli a z některých se stali dobrovolní pomocníci projektových aktivit. Bez některých osobností si nedovedeme vzájemné návštěvy polských a našich dětí dnes ani představit.

Je to otázka týmové spolupráce, kdy už víme zhruba, co kdo zajistí a o co se postará. Velkou oporou je třeba náš tlumočník pan Andrzej, který mimo vlastní překládání vždy aktivně pomáhá jednou opravovat pily, jindy navinout cívku, změřit čas, zajistit svačinu… Další, kdo nikdy nezklame, je pan Pitner, který s týmem svých spolupracovníků vždy bezvadně zajistí přepravu účastníků a podle potřeby ochotně pomůže. Mohu vyzdvihnout i pana Ocknechta se svými lidmi, kteří řeší stravování a vždy vyjdou vstříc požadavkům programu bez ohledu na to, jestli jde o všední den nebo neděli.

Projekt Překračujeme hranice letos končí. Jste připraveni hledat další výzvu, která by navázala na vaši dosavadní činnost?

Ano, budeme pokračovat. Teď zvolníme, dobijeme baterky, dořešíme stohy papírů kolem administrace hotových projektů a uvidíme, jak se situace vyvine dál. Nápady máme ….

… a my vám všem přejeme, abyste měli i dost sil a prostředků k jejich zvládnutí.

s panem Markem Foukalem hovořila Nataša Kučerová,
dobrovolná pracovnice projektu

Co je nového ve škole

Dětské hřiště

jsme vybudovali na jaře roku 2009 svépomocí a rodiče i dobrovolníci z řad zaměstnanců školy si při tom docela mákli. O to větší byla naše radost, když se děti vyřítily na hřiště a odmítaly z prolézaček slézt. Obrovskou radost měly i z dřevěného psa, na jehož hřbet se vešlo až osm prvňáků! Zub času však hlodal, a přestože jsme natírali a ucpávali praskliny, dřevo nápor počasí nevydrželo. Hrozilo, že se do růžových prstíků a zadečků zaboří třísky, a tak jsme přistoupili k radikálnímu kroku – dřevěné prvky musíme vyměnit. S rozbřeskem jara se družiňáčci zase hnali na svou oblíbenou rajčudu – a zaskočila je červenobílá páska: Hřiště v rekonstrukci. Protože lanová síť, žebřík, houpací lano a lezecká stěna byly velmi populární, rozhodli jsme se je vyměnit za stejné prvky, které namontovali pracovníci odborné firmy. Školní Alík sice vzal

za své, ale lavičky z klád poslouží stejně. Dřevěná palisáda, které hřiště obklopovala, byla po zralé úvaze nahrazena obrubníky. „Inženýrských“ prací na renovaci hřiště se ujal pan učitel Foukal s panem školníkem a lopat i krumpáčů se nezištně chopili deváťáci Adam Tellinger, Pepa Jančík a Dominik Podola za pomoci Martina Složila a Tomáše Hradila. Svým mladším spolužákům připravili tito mladí mužové bezpečné „lamoziště“ pro chvíle oddychu i cvičení obratnosti a nás ostatní přiměli říct si s pýchou: „Máme obětavé, pracovité a šikovné žáky!“

NK

Poslední zvonění

„Tablo je hotové a už je ve výloze u Kubíčků,“ hlásili radostně deváťáci v půli června. Pochopitelně jsem se tam hned běžela podívat, protože mi bylo nad slunce jasné, že se budou dalšího dne shánět, co že tomu

JUKEBOX
1

ROCK
MUSIC
JUKEBOX
No.1

říkám. Je všeobecně známo, že třídní učitel se po dobu školní docházky stane celé té své smečce třetím rodičem. Bojuje za své mazánky, otcovsky jim vynadá, když je třeba, a je jim příkladem a ideálem. O letošních deváťácích to platí stoprocentně. Pan učitel Marek Foukal je zkrátka rocker a rockerského ducha převzala i jeho třída a plně uplatnila na tablu i při posledním zvonění. „Pustil nám skladby svých oblíbených skupin, na nástěnku pověsil plakáty Judas Priest, Pink Floyd nebo Iron Maiden, a to nás inspirovalo. S Kájou, Káťou a Natálkou jsme si vybrali Kissáky, protože se nám líbily jejich černobíle pomalované obličeje," řekla Patricie Pechová, „sedm let hraju na kytaru, a tak jsem si natrénovala hardrockovou skladbu Highway to Hell od AC/DC a měla jsem s ní úspěch."

Pod dlouhým černým hárem heavymetaláka Ozzyho Osbournea by nikdo nehledal důstojného pana učitele třídního. Velkou pozornost vzbudili i téměř autentičtí ZZ Top se svými typicky mohutnými fousisky. Mocná reprosoustava naložená na školním dvoukoláku se vydala na cestu obcí. Kdo z občanů do papírového jukeboxu hodil minci, vyslechl si nejen zvolenou skladbu, ale byl vyzván i ke společnému křepčení. „Naposled jsem tančila s medvědem, ale tohle bylo lepší," libovala si jedna z dam, kterou rozjaření deváťáci zaskočili na Lánech. Neplánovaná diskotéka nadchla i chlapce z domova Adam. „Všichni tančili jak o život. I celá školka si zapařila a v Zemědělském družstvu nás dokonce zdarma převážili. Celý ten ansámbl i s repráky a vozíkem vážil tunu čtyřistašedesát. U Grňů nás přivítali koláčky, takže na konci trasy jsme vážili asi ještě víc," zhodnotila Paťa spokojeně poslední společné vystoupení našich letošních deváťáků. Už zbývá jen popadnout vysvědčení, rozloučit se spolužáky a kantory, vzájemná přání všeho dobrého – a frr, další ročník našich žáků se rozletí do světa. „Tak šťastnou cestu, děti," zavoláme za nimi trochu rozechvěle a oni se možná ve dveřích ještě otočí a zamávají na rozloučenou nám i svému dětství. *NK*

Školní výlety

V závěru letošního školního roku se všechny třídy vypravily na své oblíbené školní výlety. Prváci a druháci navštívili lázně Teplice a prohlédli si zdejší jeskyně. Čtvrťáci se vypravili do zoologické zahrady na Kopečku a třeťáci a páťáci si přivezli ze svého výletu tyto dojmy.

V úterý 9. června 2015 jsme s 5. třídou vyjeli na školní výlet. V Mladečských jeskyních jsme viděli krápníky, ale i figury pravěkých lidí a kosti pravěkých zvířat. Šli jsme do takové komůrky, kde byl krápník vysoký asi tak jeden metr a půl. Kdo by na něj sáhl, do roka zkamení. Někteří měli strach z netopýrů, ale naštěstí jsme tam žádného neviděli. Pak jsme přijeli na hrad Bouzov, kde jsme si také nakoupili suvenýry. Hradem nás provedla paní průvodkyně přestrojená za Večerníčka. V hradu jsme potkávali pohádkové bytosti a hádali názvy pohádek. Měli jsme tam Boba a Bobka, Křemílka a Vochomůrku, paní kněžnu a Cipíska, Pata a Mata, Pojďte pane, budeme si hrát, O zvířátkách pana Krbce. Uhodli jsme všechny pohádky. V loštickém muzeu olomouckých tvarůžků nám paní průvodkyně řekla něco o strojích, které vyrábějí tvarůžky, potom nám pustila film o zakladateli Aloisi Wesselsovi, jak se svou rodinou začali tvarůžky vyrábět a v dalším kratším filmu jsme viděli, jak to vypadá ve výrobě

dnes. Na závěr jsme si v prodejně tvarůžky i koupili. A pak už jsme jeli zpátky do Dřevohostic. Celý výlet byl pro nás zážitkem, moc se nám líbilo, jak Pat a Mat na Bouzově vymontovali svíčky, film o výrobě tvarůžků a v jeskyních pravěcí lidé a krápníky.

Sabinka Škrabalová a spolužáci ze 3. třídy

Žáci druhého stupně se svezli na lodi po Baťově kanále, sedmáci a osmáci navštívili Prahu a deváťáci podnikli náročné dvoudenní putování po Jeseníkách.

Vždycky jsme snili o tom vyrazit na dvoudenní školní výlet. V deváté třídě se nám to konečně splnilo. Dne 10. 6. 2015 jsme brzy ráno autobusem vyrazili s panem učitelem Foukalem a paní učitelkou Číhalovou směr Jeseníky. Protože jsme měli spoustu času před prohlídkou hradu, tak jsme udělali krátkou zastávku ve městě Šternberk. Tam jsme si nakoupili občerstvení a prohlédli si malé náměstíčko. Další zastávka byla na hradě Sovinci. Nejprve jsme si prošli areál hradu sami a potom vnitřek s průvodcem. Celý hrad a prohlídka se nám líbila, nejvíce však rozhledna, ze které bylo vidět hezky daleko díky příznivému počasí. Poté nás autobus odvezl do Karlovy Studánky, odkud jsme šli túru lesem k chatě Barborce, kde jsme si dali oběd a odpočinuli si po namáhavé cestě. Pokračovali jsme v další túře až k penzionu Stará továrna v Širokém Nivě, ve kterém jsme přespali. Po 17,5 kilometrové túře byli všichni unavení, ale i přesto jsme si opekli špekáčky a u ohně si zazpívali s doprovodem kytary lidové písničky. Kolem půlnoci jsme ulehli, až na některé jedince, do svých postelí. V 8 hodin ráno jsme měli připravenou snídani a kolem 9. hodiny jsme vyrazili na další náročnou túru. Nyní jsme šli asi 12 km, až do města Zlaté Hory, kde jsme se najedli, odpočinuli a navštívili muzeum a skanzen těžby zlata. Na prohlídce se nám nejvíce líbily staré

Třeťáci v Muzeu olomouckých tvarůžků

mučírny. Poslední zastávkou byl zámek Bruntál, kde jsme si s paní průvodkyní prohlédli interiér zámku. Unavení z dvoudenního výletu a z pěšího maratonu jsme usedli do autobusu, který nás dovezl domů.

Celý výlet se vydařil a budeme na něj dlouho s radostí vzpomínat. Děkujeme za něj panu učiteli Foukalovi a paní učitelce Číhalové.

Patricie Pechová, Kateřina Jelínková

Krátce ze sportovní činnosti v ZŠ Dřevohostice

Již se stalo tradicí vždy na konci školního roku odměňovat nejlepší sportovce. Jsou to většinou žáci, kteří ve svých věkových kategoriích dosahují výborných výsledků nejen ve školní tělesné výchově, ale také při reprezentaci školy.

V kategorii mladších žákyň se to povedlo **Kláře Vašinové**, **Karolíně Kroulíkové** a **Lucii Tellingerové**. Nejlepšími mladšími žáky jsou **Petr Neděla**, **Tomáš Sehnalek** a **Ladislav Roubalík**. V kategorii starších žákyň si nejlepší umístění vybojovaly **Jana Sedlářová**, **Julie Roubalíková** a **Lucie Fiurášková**. Mezi staršími žáky se nejlépe vedlo **Josefu Jančíkovi**, **Danielu Mikeškovi** a **Martinu Složilovi**. Všichni jmenovaní si právem zaslouží titul Sportovec roku 2015

Jen tak dále.

Růžena Jakubálová

zleva: Josef Jančík, Jana Sedlářová, Daniel Mikeška, Julie Roubalíková, Martin Složil a Lucie Fiurášková

Přespávačka v zámeckých komnatách

Ve čtvrtek 7. 5. 2015 uspořádala pionýrská skupina akci nazvanou Přespávačka v komnatách dřevohostického zámku. Celé akce se zúčastnilo 19 dětí a 7 organizátorů. Pionýři si pro děti přichystali opékání v zámecké zahradě, pyžamovou párty a polštářovou bitvu. Děti usínaly plné zážitků s mluvenou pohádkou a ráno na ně čekala bohatá snídaně v zámecké zahradě. Akce se zdařila a spokojené děti si kolem 10. hodiny vyzvedávali rodiče.

vedoucí PS Hanička

Tábor Sochová 2015

V neděli 5. 7. 2015 jsme jako tým 15 dospěláků a 46 dětí zahájili letní tábor na Sochové. I přes velmi horké počasí se děti rychle adaptovaly a užily si koupání v bazénu na naší táborové louce.

V rámci celotáborové hry Filmové ateliéry na Sochové navštívily naše studio známé osobnosti jako Einstein, Paris Hilton, Coco Chanel, Lucie Bílá a další v podání vedoucích a instruktorů. Pro děti jsme připravili bohatý program plný her a výletů

za PS Hana Čížková

Z činnosti Jezdeckého klubu Gracie

Dovolte nám, abychom ve zkratce představili naši činnost. JK Gracie Dřevohostice, z. s. má v současné době 26 členů, 13 kmenových, kteří odpracovávají brigádnické hodiny a dalších 13 svěřenců, kteří pravidelně docházejí na výukové hodiny. Především díky podpoře městysu Dřevohostice a našich příznivců, se nám daří činnost rozšiřovat a poskytovat stále kvalitnější služby.

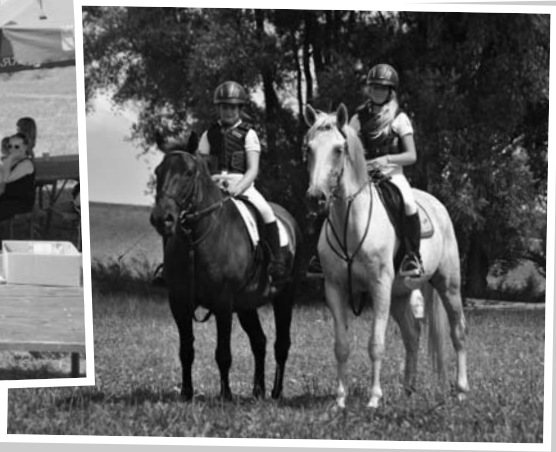

OLOMOUCKÝ KRAJ

Někteří naši členové se věnují přirozené komunikaci s koňmi a účastní se specializovaných kurzů s koňmi nebo jen jako diváci. Výsledkem takovéto práce může být skutečně výjimečný vztah s koněm a mimo jiné např. jízda bez pomůcek, jako je uzdečka. Mnoho našich členů také reprezentuje stáj na parkurových závodech v širokém okolí.

V letošním roce se budeme těšit na vaše děti, a to první dva týdny o prázdninách na příměstském táboře, na podzim, v sobotu 19. 9. 2015, bude následovat tradiční Hubertova jízda a v zimě se setkáme na Mikulášském výšlapu a Vánočním krmení koní. Těšíme se na vás!

Závěrem ještě prosba, abyste respektovali zákaz krmení koní nejrůznějšími pochutinami jako je pečivo, jablka, ale také trávou. Můžete jim tím způsobit vážné zdravotní problémy, které v mnoha případech končí i jejich smrtí. Pokud chcete koníkům něco dát, předejte to jejich majitelům, kteří ví, kolik jim smí čeho dát. Děkujeme.

tým JK Gracie Dřevohostice

Záhorský cykloorienťák

V sobotu 30. května se uskutečnil již 15. ročník Záhorského cykloorienťáku dvojic, jenž se jel jako 1. ročník memoriálu Ladislava Drdy, který byl jeho spolutvůrcem.

Na startu se potkali domácí amatérští jezdci se závodníky ze Šumperka,

Vsetína, Brna, Zlína a Prahy, kteří si k našemu závodu našli cestu. Absolutními vítězi se stali DR.A.CY. – Michal Navrátil a Petr Zemánek, kteří nasbírali plný počet bodů a do cíle dojeli s časovým předstihem 29 minut.

Děkujeme vedení obce a všem jednotlivcům, kteří se podíleli na zdárném průběhu závodu.

Další informace a foto ze závodu naleznete na MTBO Záhoří.

Špica team

Poteče Moštěnka i ve zbytku roku 2015?

Odpověď na tuto zapeklitou otázku se po roce rozhodla znovu prozkoumat skupina cyklistů, sdružených nejen kolem Špica teamu, a letos mimořádně v neděli 21. června vyrazila k prameni říčky Moštěnky.

Pod dohledem hlavního traséra Zdeňka Krutila se na náměstí sešlo a ke startu řadilo více jak čtvrt stovky velocipedistů obého pohlaví, nejrůznější výkonnosti a věku – od dítek školou povinných až po borce v nejlepším věku pomalu vyhlížející, jak se k nim stát zachová s penzijním zabezpečením. Úderem desáté pestrobarevný had

vyrazil Bystřickou ulicí, aby před jejím koncem zahnul k místnímu družstvu a odtud se dále proplétal směrem ke koupališti v Radkovech. Příjemným překvapením byla nově vybraná trasa za Blazicemi polní cestou až ke hřbitůvku nad Mrlínkem s krásnými výhledy na naši domovinu.

Vepředu se vytvořila rychlejší skupina mladých a neklidných, která ale za chvíli na své tempo doplatila – přejezd nad Libosváry a sjezd k Loukovu ještě zvládla, ovšem správnou odbočku k nádraží ve svém zběsilém tempu přehlédla. Sice pak zjistila, že za zdejším hřištěm cesta pro většinu dále nevede, a musela se vrátit, o to větší překvapení bylo ve stoupání ke Kamennému domku, kde se opět setkala s možná pomalejší, ale rozvážnější skupinou.

K prameni už to byl jen kousek a ještě z kopečka, takže se za chvíli mohla celá vědecká expedice věnovat svému hlavnímu úkolu k zodpovězení úvodní otázky. Po převratném zjištění, že mlýnek klape, s hrdostí můžeme konstatovat – Moštěnka poteče i nadále.

Po obědě na Zubříči se cyklisté rozdělili a rozjeli do různých směrů, by nově objevené poznatky šířili po celém podhostýnském kraji.

Za to, že celá expedice, kromě dvou zanedbatelných defektů a jednoho nefunkčního řazení, proběhla ve zdraví, vyrazíme poděkovat našemu patronovi všech poutníků – svatému Kryštofovi – při zářijové cyklopouti k jeho obrázku do kopce nad Rusavu, na které vás všechny rádi přivítáme.

Za všechny zúčastněné zapsali Zehnálkovi

Turzovka 2015

Pozvánka na 11. ročník výšlapu na Živčákovu horu

Kdy: 29. 8. 2015, odjezd v 7.00 hodin.
Kde: dřevohostické náměstí.
Návrat: 30. 8. 2015 cca v 16.00 hodin.
Kdo: kdokoliv, kdo má chuť, čas, zájem a kolo.

Zveme vás na tradiční vyjížďku na Turzovku a poutní místo Živčákova hora, která nabízí poutníkům několik pramenů čisté horské vody, a to ve dnech 29.–30. 8. 2015. Ubytování bude opět v Makově i s večeří, takže se můžete těšit na příjemný program. Letošní trasa povede buď přes Rožnov pod Radhoštěm, cyklostezkou v Horní Bečvě přes přechod zvaný Bumbálka do Turzovky a na poutní místo. Anebo zdatnější cyklisté si mohou zvolit trasu spojenou s lanovkou v Bílé, dále hraniční horou Bobek přes Korňu. Návrat je tradiční – Karolínka, Halenkov, Tesák a cílová rovinka končí Na Špici. Přijďte podpořit již mnohaletou tradici započatou panem Františkem Zlámalem, aktivně prožít víkend a zároveň si vychutnat pohodovou atmosféru.

V případě zájmu kontaktujte **Josefa Horáka, tel. 739 377 226** (kvůli počtu zájemců a zajištění ubytování). Těšíme se na vás. *PH*

Z naší knihovny

Zdravím čtenáře a všem přeji pohodové prázdninové a dovolenkové dny.

V obecní knihovně v současnosti probíhá letní výprodej vyřazených knih a časopisů. Kdokoliv se může přijít podívat, prolistovat a případně zakoupit za korunové částky knihy i časopisy. Je vyřazeno asi 1000 titulů – převažuje starší beletrie, něco málo naučných a dětských knih. Časopisy Večery pod lampou, Zahrádkář, Flóra, Receptář, Maminka, Rodiče, Moje psychologie, Země světa, Vítejte doma, 100 + 1, Jezdectví určitě neztrácejí nic na své čtivosti i když se jedná o ročníky z let 2006–2010. Výtěžek z prodeje bude použitý na nákup nových knih.

Co se týká letošních nových knih (bylo zakoupeno přibližně 50), upozorním na dvě nové detektivky **Jo Nesba – Policie a Přízrak**. Severské detektivky jsou vyhledávané, proto doporučuji přečíst si i novinky švédské autorky **Kristiny Ohlssonové – Nechtění, Sedmikrásky** a **Andělé strážní.**

Pro čtenáře, kteří mají raději původní české detektivky, je k vypůjčení **Příliš tichá Šumava** od autorky **Zuzany Rampichové** nebo **Dva kroky od stínu** od **Jindřišky Ptáčkové**.

Přijďte do knihovny, těším se na vás. *Ludmila Valčíková*

Novodobá premiéra zpěvoher dřevohostického rodáka, skladatele baroka Josefa Schreiera, zazněla v Přerově

Dne 23. června 2015 se v překrásné Mervartově síni Muzea Komenského v přerovském zámku rozezněly velebné tóny hudby a zpěvu novodobé premiéry děl našeho dřevohostického rodáka, skladatele období baroka – kantora Josefa Schreiera (pokřtěn 2. ledna 1718 v kostele sv. Havla Dřevohosticích). Známý barokní pěvecký sbor a orchestr „Emsemble Damian“ v režii Tomáše Hanzlíka zde uvedl dvě Schreierovy zpěvohry „Aurea libertas“ („Zlatá svoboda“) a „Veritas exulans“ („Vyhnaná pravda“). Novodobé premiéry se zúčastnili i zástupci našeho městečka v čele s místostarostou Jaroslavem Jančíkem.

V první zpěvohře „Zlatá svoboda“ vystupuje mladík Cosmophilus, toužící po mladé krásné ženě, která by jej obšťastnila manželstvím. Avšak setkává se starším světaznalým mužem jménem Castulus, který jej před manželstvím a jeho úskalími varuje, protože ať si vyhlédne jakoukoliv ženu, vždy to dopadne stejně – bič manželství a přichystaný chomout ho nemine. Cituji z textu zpěvohry: **„Nechť se žení, jak kdo chce rád, já se ženit nebudu, měl bych sobě svět zavázat s ledajakou obludou. Neblýští se jen zlato, pod bílým sněhem je bláto, nevěříš-li, já věřím“**. Kus pak končí společnou árií – bratrskou oslavou svobody bez manželského trápení.

Druhá zpěvohra – „Vyhnaná pravda“ – nás vtahuje do děje, kdy Pravda, která má snahu ve společnosti být užitečná a obstát, se dostává do konfliktu se Světem, který jí dává otevřeně najevo, že ji nemá rád. Cituji z textu díla, kdy se Svět oboří na Pravdu: **„Jestli nepůjdeš, protivit se budeš, dám Tě zbít, dám zmlátit, toho dojdeš.“** Stejně jako Politik, který si dobře rozumí se Lží. A ostře proti Pravdě vystupuje. Svět a Politik se shodnou na tom, že Pravdu je třeba vypráskat, zbít ji a vyhnat pryč, aby ve společnosti zbytečně nezavazela. Tklivá árie Pravdy, která odchází do vyhnanství – „Vale, vale světe můj“ – patří ve zpěvohře melodicky k nejkrásnějším.

Obě zpěvohry, i když vznikly asi před dvěma sty padesáti lety, jsou neuvěřitelně aktuální a i po stránce hudební jsou skvělé.

Barokní orchestr i sólisté „Ensemble Damian“ odvedli perfektní výkon, a tak se posluchači mohli radovat z hudebně velmi kultivovaného, vyspělého díla dřevohostického rodáka – skladatele, který je tedy nejen autorem chrámové hudby. V Dřevohosticích jsme v minulosti byli svědky novodobých premiér jeho překrásných mší, jejichž provedení jsem inicioval. V sobotu 28. 12. 2002 v kostele sv. Havla zazněla jeho vánoční mše „Missa pastoralis in C boemica“ ve skvělém provedení „Collegia vocale“ Olomouc za řízení Růženy Saligerové. V neděli 27. 7. 2008 jsme pak v kostele sv. Havla byli svědky excelentního provedení jeho slavnostní mše „Missa solemnis“, kterou procítěně provedl pěvecký sbor a orchestr „Musica Figuralis“ pod taktovkou Mgr. Marka Čermáka, rodáka z Přerova. Známe ještě jeho dvě jeho menší, ale rovněž mistrovská dílka s vánočním zaměřením – „Pastorellu in D“ a „ Pastorellu in A „ Všechna tato díla našeho barokního skladatele dokládají jeho mistrovství.

Našemu rodákovi – skladateli Josefu Schreierovi – jsou však podle muzikologa PhDr. Františka Malého připisovány ještě další skladby – tři velikonoční oratoria a hanácká opera „Landebork“. Věřím, že další jeho díla badatelé ještě v budoucnu objeví.

Dne 31. března 2015 na přednášce ve Vědecké knihovně v Olomouci, jíž jsem se zúčastnil, prohlásil jeden z našich nejvýznamnějších současných muzikologů univesitní profesor PhDr. Miloš Štědroň, CSc., který působi na Masarykově universitě v Brně, že dřevohostický rodák, kantor Josef Schreier, je barokním skladatelem ne regionálního, ale už evropského významu.

Mgr. Zdeněk Smiřický, Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice

P.S. Dne 24. června 2015 jsem obdržel radostnou zprávu – sdělení ředitelky Filharmonie Brno paní PhDr. Marie Kučerové, že vánoční mše „Missa pastoralis in C boemica“ našeho skladatele Josefa Schreiera zazní o Vánocích letošního roku v Brně v provedení jejich symfonického orchestru.
Jednám ještě s ředitelem Janáčkovy filharmonie v Ostravě – s Mgr. Janem Žemlou.

V našem lese

V počátku letošního roku byly dokončovány mýtní těžby stanovené plánem. Později byly odstraňovány následky požáru z července 2014 v porostu smrku od Nahošovic, kde vznikla holina o výměře 0,66 ha. Na vyklizování klestu na pasekách se

v rámci samovýroby dřeva podílelo 28 zájemců. Plochy byly takto včas a řádně připraveny k zalesnění přes některé drobné nedostatky, které se zpravidla opakují, a proto se chci o nich zmínit. Stává se pravidelně, že asi 1/4 ze samovýrobců odkládá tuto činnost na poslední chvíli, přecení své síly nebo se vyskytnou jiné překážky jako nemoc, nečekané události a s tím spojená nepřízeň počasí. Potom se obtížně daří splnit úkol ve stanoveném termínu, jenž je neodkladný z důvodu, že úspěšné zalesnění je závislé na tom, je-li provedeno včas.

V měsíci březnu a v první polovině dubna bylo vysázeno v našem lese 13 400 dubů, 550 modřínů, 2000 habrů, 3400 ks javoru horského na celkové ploše 2,91 ha. Zatím je předčasné hodnotit ujímavost, která se v současné době pohybuje na 99 %, uvidíme, co nám přinese počasí v příštích měsících.

V současné době probíhá těžba stromů ve smrkových porostech narušených nebo vyvrácených větrem, oslabených přísušky v posledních letech, aby se nestávaly snadnou kořistí kůrovců. V podzimních měsících se zaměříme na dokončení rozpracovaných těžeb v porostech napadených chalarou na jasanu, václavkou na smrku. Tyto plochy opět připravíme na zalesnění.

Co se týče samovýroby dřeva, lze předpokládat, že budou přidělovány v první řadě k vyklizení plochy po obnovních těžbách, posléze prořezávky, případně slabší probírky. Evidence zájemců probíhá opět od července. Počet bude částečně omezen. Chci při této příležitosti poděkovat občanům městyse, kteří se na samovýrobě podílejí a tím přispívají k úspěšnosti hospodaření v našem lese.

Josef Kretek, lesní hospodář

Starosta děkuje

- panu **Mgr. Jiřímu Jakubálovi**, který daroval obci sbírku předmětů z období pravěku – výsledek své dlouholeté sběratelské činnosti
- panu **Romanu Tománkovi**, který věnoval tašky na střechu nového hospodářského přístřešku v zámku
- **vedoucím**, **zdravotníkům**, **kuchařkám a všem**, kteří se starali o děti na letním táboře Rajnochovice-Sochová
- **děvčatům z JK Gracie**, které pro děti zorganizovaly příměstský tábor s koňmi

Úřad městyse informuje

Aktualizace obecních vyhlášek

Jak někteří z vás si zajisté všimli, probíhá postupný proces aktualizace všech vyhlášek, které zastupitelstvo městyse, potažmo obce, vydalo v posledních deseti letech. Vyhláška musí být v souladu se zákony České republiky a obec nesmí vyhláškou ukládat povinnosti právnickým nebo fyzickým osobám, pokud k tomu není zmocněna zákonem.

Cílem ovšem není nás občany nějakým způsobem svazovat, nebo omezovat, ale především chránit, a to zvláště dodržováním určitých pravidel. Pokud ovšem musíme nějakou vyhlášku vydat, případně aktualizovat, naší snahou je, aby byla co nej-

jednodušší a srozumitelná. K aktualizaci vyhlášek využíváme různé vzory a konzultace dozorového pracoviště Ministerstva vnitra ČR, detašovaného pracoviště v Olomouci.

Do této chvíle jsme aktualizovali již šest vyhlášek, jejichž obsah najdete na internetových stránkách městyse, a rádi bychom tento proces ukončili do konce letošního roku. *JJ*

Umístění kontejnerů na tříděný odpad na stanovištích

Stanoviště	papír	sklo bílé	sklo barevné	plast	kovy	elektro-odpad
Školní-Lapač		✔	✔	✔		
Novosady	✔	✔	✔	✔	✔	
Náměstí	✔	✔	✔	✔	✔	✔
Mlýnská	✔	✔	✔	✔	✔	✔
Zámecká		✔	✔	✔		
Dolní	✔	✔	✔	✔	✔	✔
Lesní		✔	✔	✔		
Zámek			✔	✔		

A několik upozornění na závěr:

- kontejnery na papír budou dodány v průběhu srpna, ovšem stále bude probíhat sběr papíru prostřednictvím dětí ve škole
- do kontejnerů na plasty nevhazujte plné plastové pytle, jejichž svoz probíhá pravidelně každý měsíc
- černé kontejnery na kovy využívejte především na plechovky a drobné kovové předměty, stále bude probíhat sběr kovů prostřednictvím hasičů
- do nových červených kontejnerů Elektrowin můžete vkládat drobné elektrospotřebiče, například kulmy, fény, toustovače a jiné, největší do rozměru mikrovlnky
- kontejnery na sklo budou pravidelně vyváženy každý měsíc a ostatní sběrné nádoby na výzvu podle potřeby.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících srpnu, září a říjnu 2015 připomenou tito naši spoluobčané:

92 let
Božena Nesvadbová

91 let
Oldřiška Klevetová

89 let
František Bednář

86 let
Josef Mlčák

85 let
Marie Daďová
Zuzana Skálová

83 let
Vladimír Zbíral
Květoslava Polášková

82 let
Marie Vašinová

81 let
Josef Nedbal
Marie Veselá

80 let
Ludmila Horsáková

75 let
Marie Pešáková
Bohumil Šimek

70 let
Marie Foukalová

Ludmila Večeřová
Karel Roubal
Josefa Zrůcká
Božena Hyánková

60 let
Věra Hradilová
Helena Urbášková
Josef Masný
Marcela Tichá

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.

Diamantová svatba

15. 10. 1955 si řekli své ANO manželé Ladislav a Květoslava Poláškovi

Zlaté svatby

18. 9. 2015 oslaví 50 společně prožitých let
manželé Josef a Ludmila Večeřovi a manželé Václav a Marie Hanákovi

K tomuto významnému jubileu všem blahopřejeme a do dalších společně prožitých let přejeme pevné zdraví a hodně radosti a spokojenosti.

Uzavřená manželství

Martin Pikna a Soňa Buranská ❦ Jiří Dočkal a Petra Janovská
David Tomčík a Kristýna Balešová

Vážení novomanželé, na Vaší společné cestě životem Vám přejeme hodně štěstí, lásky, porozumění a spokojenosti.

Narozené děti

Daniel Jantula ❦ Dorota Kováříková

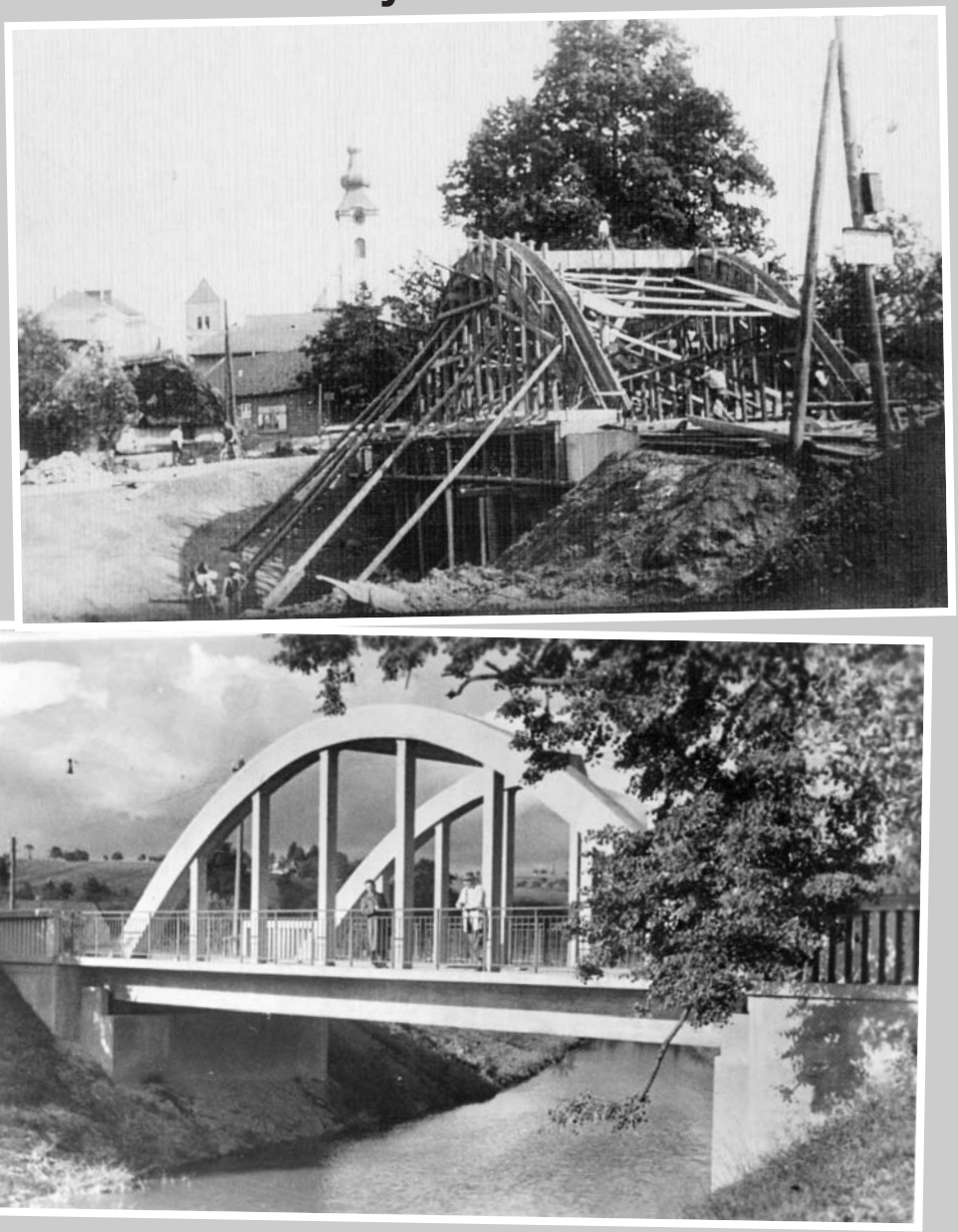
Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátka a přejeme jim i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Z našich řad odešli

Božena Spáčilová ❦ Jarmila Dostálová ❦ Jaruška Kulová ❦ Adolf Kojecký

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Fotky z archivu

Původní dřevěný most z roku 1865 u cukrovaru nahradil při melioraci říčky nový most obloukový z železobetonu. Dokončen byl v roce 1935. *Mgr. Jiří Jakubál*

Večerní prohlídka zámku *aneb* Jak dřevohostičtí během staletí odolávali válečné vřavě

